

Avstrijci zavzeli zapadni del trdnjave Ivangorod.

Nemci obupno poskušajo zavzeti trdnjavo okrog Varšave glavnega mesta poljskega. Rusi se trdovratno upirajo. Izgube na obeh straneh ogromne.

Najhujše bitke evropske vojne se bijejo ob Soči, zagačeni z mrtveci.

Dunaj, 3. avg. — Nocoj izdano uradno naznanilo vojnega ministrstva bojevanju na italijanski fronti se glasi:

„Mejno visoko planoto Polazzo so napadli močni italijanski oddelki petkrat. Sovražnik je napadal našo pehoto, ki je branila postojanke vzhodno od vasi in pri Monte Seibusi. Vsakičrat je bil po ljutem bojevanju napad odbit. Italijani so utrpele velike izgube. Ojačenja, poslana Italijanom, so bila presenečena po našem vojaštvu in razkrojena.

„Med tem ko je besnela bitka, so bili drugi predeli visoke planote močno obstreljivani po sovražnikovem topništvu.

„Ob koroški meji je sovražnik pod okriljem goste megle poskušal naskočiti Gellonkofel, vzhodno od Ploecke. Na, a poskus se je popolnoma ponesrečil.

„V okrožju Monte Cristalla je ena naših patrol zadela ob močan sovražni oddelček in v kratki praski je sovražnik izgubil devetindvajset mož.”

Najhujše bitke evropske vojne.

Berlin, 3. avg. — Napadi, ki so po ljutosti in odločnosti nepopisni; izgube, ki znašajo na tisoče, ter obupni, žurni, brezkoristični pehotni naskoki po večurnem topniškem streljanju, so doslej značili strašno borbo med italijanskimi in avstrijskimi četami ob doljeni reki Soči.

Ko bo vojna končana, je dvomno, ali bodo boji pri Neuve Chapelle in Ypresu opisani kot strašnejši, nego

nekateri krvave bitke začetkom julija ob avstro-italijanski meji.

Soča zagačena z mrtveci.

Slika o zeleni Soči, zares zagačeni s trupli, o travnikih in poljih ob njenem teku kot pravcati moriščih, o celih stotnjah in bataljonih uničenih na obeh straneh, o drznih ponočnih napadih zaustavljenih po pošastnih žarometih in o skoro neznošenem topniškem streljanju razdevajočem vse na njegovi poti, je orisal Leonard Adelt, poročevavec „Berliner Tageblatta”, v brzojavki s fronte ob Soči.

Adelt opisuje dramatično dogodke, ki so vodili do strašnih italijanskih napadov, tajne priprave, prve boje in hrabrost, pokazano na obeh straneh. Njegova brzojavka se deloma glasi:

V poedini vrsti so se Dalmatinci skozi hosto vtihotapili na sedlo visine pri Plavah. Kmalu so zavzeli svoja mesta v zavetjih.

Italijanski saperji uničeni.

V noči 4. julija je bilo nenavadno tiho na obeh straneh. Pošastna roka našega žarometja je odkrila sovražne saperje (podkopnike). Postavljali so železne cevi z raznesilci pod zobčatične zamote in ko so videli, da so odkriti, so neprestrašeno vstali in prodirali. Ali predno so mogli dospeti do naših zakopov, so puške jele streljati in saperji so se zgrudili, uničeni.

Za razvalino vsake hiše v Oslaviji, Gradiscutti in Podgori, za vsakim kamnom in grmom so bili Italijani. Njihovo število je naraslo na cel vojni zbor, tri pehotne divizije. Ves dan 5. julija so topovi gremeli okrog nas.

Nasprotovanje je bilo videti nemogoče in umik nujen, vendar so Dalma-

tinci, Ogri (Slovaki) in Hrvati obdržali postojanko ves ta dan, dokler ni noč ustavila napada.

Z ruskega bojišča.

Berlin, 2. avg. (Čez London.) — Kakor veliki glavni stan danes naznanja, so Nemci zasedli Mitavo, 25 milj jugozapadno od Rige ležeče glavno mesto Kurlandije. Severozapadno od Lomsze so dospeli do Narewa, dočim je pred Varšavo položaj neizpremenjen. Uradno naznanilo se glasi:

„Po premagi sovražnega odpora so naše čete zasedle Mitavo. Mesto sploh ni hudo poškodovano.

„Vzhodno od Ponewiesza se boji nadaljujejo za nas ugodno.

„Severovzhodno od Suwalkov smo naskočili višino 186, ležečo jugovzhodno od Kaletnika.

„Severozapadno od Lomsze so dospeli naše čete do Narewa, ko so premagale trdovraten odpor. Ujeli so enega častnika in 1,003 mož.

„Na ostalih točkah fronte, segajoče do Visle, napredujemo. Ujeli smo enega častnika in 550 mož.

„Pred Varšavo je položaj ostal neizpremenjen.

Novi uspehi Woyrscheve armade.

„Na jugovzhodnem bojišču: Severno od visin blizu Podlanca, ki so jih naše čete pod generalom von Woyrschem naskočile dne 31. julija, smo dalje prodirali skozi gozdno krajino v vzhodni smeri med neprestanimi težkimi boji. Bežeči sovražnik je izgubil 1,500 mož na ujetnikih in osem strojnih pušk.

„Pred Ivangorodom so bile avstro-ogrške čete zmagovite. Polukrog okoli trdnjave se neprestano zojuje.

„V okrožju Visle, jugozapadno od Lenczne, se armada von Mackensena še vedno bojuje s sovražnikom.

„Vzhodno od Knova so Nemci pridobili nov uspeh in ujeli 500 mož.

„Med Lenczno in Kalinom, severovzhodno od Cholma, se nadaljuje zasledovanje sovražnika.

„Ob Bugu smo dospeli do ozemlja severno od Dübienke.

„Avstro-ogrške čete prodirajo čez Bug jugozapadno od Wladimira in Wolnyska.”

Varšava mirna.

Varšava, 31. jul., čez Petrograd, 2. avg. — Dasi je na desetisoče civilistov pobegnilo iz Varšave, odkar je bilo naznanjeno, da Rusi zapuste mesto, vendar preostali živijo redno življenje. Mestna policija in upravna oblastva nadaljujejo svoja opravila, da tako vzbujajo zaupanje ljudstva, ali pripravljeno je vse, da se namesti poljska civilna milica in vlada.

Živila so vedno dražja, ker jih nihče ne dovažja v mesto.

Rusi se ozirajo na zapad.

Petrograd, 2. avg. — Poluradno naznanjajo iz vojnega glavnega stana: „Odpošiljati važnih nemških ojačenj iz Francije na našo fronto so začeli drugi teden julija po ruskem koledarju, ko je maršal von Mackensen zadel ob hud odpor ob reki Wieprz in je bila bitka ob Narewu trdovratna.

„Ob vsakem našem uspehu grmadi sovražnik proti nam novih ojačenj z zapadne fronte in tako napravlja ugodne razmere za vojskovanje po naših zaveznikih.”

Nemčija in papežev otonni razglas.

Berlin, 3. avg. — „Nemčija bi sprejela pametne mirovne pogoje v soglasju z enakim ravnotežjem, napredkom in varnostjo vseh narodov”, pravi „Deutsche Tageszeitung”, razpravljajoč zadnji mirovni razglas papeža Benedikta.

„Nobena država ne bi sprejela razglasa po glavarju rimsko-katoliške Cerkve z večjim spoštovanjem in manjšim predsodkom, nego Nemčija”, pravi list nadalje.

Nov pohod proti Varšavi.

Petrograd, 3. avg. — Tristotisoč Nemcev pod poveljstvom generala Von Gallwitz je pričelo strašen pohod proti vzhodu z namenom, da prerežejo železnico Varšava-Petrograd s tem, da prekoračijo reko Bug pri Wyszkowu, trideset milj severovzhodno od Varšave. Njihov namen je, zasesti železnico pri Tluszczu, dvajset milj severovzhodno od Varšave, in obkoliti del ruskih armad, ki še obdržujejo glavne točke okrog Varšave.

Von Gallwitz je opremljen s težkimi topovi vseh kalibrov in založen s svežimi četami. Očividno je dobil povelje, napasti z brzimi, krepkimi udarci

se v obrambo glavnega mesta in izsiliti padec Varšave brez nadaljnega odlašanja.

Avstrijsko uradno naznanilo.

Dunaj, 2. avg., čez London, 3. avg. — Uradno je bilo danes naznanjeno sledeče:

„V bližini Damaczowa, nasproti ustja Radomke, sta naša zaveznika večeraj pridobila novih uspehov.

„Zapadno od Ivangoroda so naši sedmograški polki vzeli osem sovražnih oporišč z bajonetom. Štiri teh utrdeb je naskočil 50. pešpolk. Polukrog okoli Ivangoroda se je s tem znatno zožil.

„Ujeli smo 15 častnikov in nad 2,000 mož ter zaplenili 29 topov, med njimi 21 težkih, 11 strojnih pušk in velike množice vojnih zalog.

„Vzhodno od Visle je ena naših divizij naskočila kolodvor v Nowo-Alexandriji in nekaj sosednjih postojank.

„Pri Kurouwu so nemške čete predrle tretjo rusko obrambno linijo, ko so že večeraj zavzele dve.

„Dalje vzhodno od Wieprza se je sovražnik še obdržal v svojih postojankah. Med Wieprzom in Bugom se nadaljuje zasledovanje.

„Naše čete, ki so prekoračile Bug med Sokalom in Krylowim, prodirajo v smeri Wladimira in Wolnyskega.”

Boji za Varšavo.

London, 4. avg. — Ko so poskušali tri tedne prisiliti Ruse k zapustitvi Varšave z obkrožanjem od severa in pritiskom od zapada, so Avstro-Nemci pričeli napadati trdnjave glavnega mesta poljskega ter Lomzo in Ostrolenko na severovzhodu in Ivangorod na jugovzhodu.

Berlin naznanja nocoj, da so bili Rusi poginani nazaj do sprednjih utrdb Lomsze, da je bila reka Narew prekoračena blizu Ostrolenke, da so se Rusi umaknili v zunanje linije varšavske, ki jih Nemci napadajo, in da so Avstriji zavzeli zapadni del trdnjave Ivangorod.

Tako se je začela odločilna bitka za poljsko glavno mesto.

Domoljubni nemški socialisti.

Berlin, 4. avg. — O patriotizmu ali domoljubju socialistov na fronti naznanja sledeče, v „Chemnitzer Volksstimme” objavljeno pisanje poslanca Riedemann:

„Internacionala je mrtva. Mart (vojni bog rimski) je gospodar. Ne zakon, ne pravica, samo naše zmagovito orožje in naša politična pamet doneseta mir. Naši sovražniki se morajo uničiti, da razpoci železni obroč okrog nas. Na premaganega sovražnika moramo staviti tako dalekosežne zahteve, da ga enkrat za vselej mine veselje, zopet napasti Nemčijo.”

(Kaj pravijo k temu naši chičaški internacionalci? Op. ur.)

Z zapadnega bojišča.

Berlin, 2. avg. — Nocoj izdano naznanilo vojnega urada se glasi:

„Zapadno od Argonov smo z bajonetnim naskokom presenetli sovražnika v njegovih okopih in vzeli več jarkov. Ujeli smo štiri častnike in 142 mož ter zaplenili eno strojno puško.

„V Vogezih so Francozi zvečer zopet napadli našo linijo Schratzmann-Barrenkopf. Hudi boji so trajali celo noč. Francozi so bili odbiti.

„Pri Lingeopfu so tudi zopet boji. Na več točkah te fronte smo uspešno razstrelili mine.

„Južno od Ban-de-Sapta je naše topništvo zbillo privezan francoski balon.

„Blizu Longmera, vzhodno od Gerardmera, je eden naših bojnih zrakovlovov prisilil nekega francoskega letavca k pristaji.”

Pogreznjeni parniki.

London, 2. avg. — Angleški parnik „Clintonia” je bil pogreznjen. Posadka, broječa 50 glav, je bila rešena. Parnik je bil dolg 350 čevljev.

London, 2. avg. — Angleški parnik „Fulgens”, dolg 305 čevljev, je bil torpediran. Posadka se je rešila.

London, 2. avg. — Angleški parnik „Benvorlich”, ki je zapustil Manilo dne 1. maja, namenjen v London, je bil danes razdejan. Šestnajst mož posadke se je izkrcalo, ostali se še nahajajo v rešilnih čolnih. Parnik je bil dolg 357 čevljev.

Nemški uspehi v prvem leu.

Berlin (brezličeno v Sayville), 2. avg. — Nemško vojno ministrstvo objavlja sledeče zanimive podatke v zvezi z vojno, ki je zdaj trajala eno leto:

„Nemčija in Avstrija imata zasedenih 29,000 kvadratnih kilometrov (kajih 14,000 kvadratnih milj) v Belgiji, 21,000 kvadratnih kilometrov na Francoskem, 130,000 kvadratnih kilometrov na Ruskem in 10,000 kvadratnih kilometrov v Alzaciji.

„V Galiciji je bilo ujetih 938,869 mož. Nahajajo se deloma v ujetniških taboriščih, deloma v bolnišnicah.

„Tekom zadnjega tedna je prišlo 120,000 mož v nemško jetništvo. V

Ogromna škoda po deževju in viharjih.

Sedemindvajset mrtvih v mestu Erie, Pa.; New York in druga mesta na vzhodu hudo zadeta.

NA MILIJONE CENIJO ŠKODO.

Will county, Ill., izgubil samo na ovseni letini \$2,000,000.

Chicago, Ill., 4. avg. — Skoro vso državo Illinois je večeraj obiskalo eno najhujših deževij poletne dobe. Mesto Chicago ni uteklo nalivu. Kraji na severni brežini od Rogers Parka do Waukegana so najbolj trpeli, in v mnogih slučajih bo znašala škoda na tisoče dolarjev.

Des Moines River pri Keokuku, Ia., je dosegel stopnjo 13,75 čevlja, narastek za en čevlj izza ponedeljka, najvišji za avgust v štiridesetih letih.

Na srednjem zapadu so bili v zadnjih 48 urah vsepovsod viharji z nalivi. Nevihite po velikih jezerih ter zimsko vreme v Iowi in Missouri so brzozvajljali v Chicago snoči.

Lake Ontario je bil razburkan po viharju, najhujšem v dvanajstih letih. O snežnem viharju poročajo z Gore-njega jezera (Lake Superior).

Na milijone škode.

Chicago, Ill., 5. avg. — Nalivi, ki so zadnje dni namakali deželo, so najhuje prizadeli Erie, Pa., New York City in atlantsko brežino.

Erie — Sedemindvajset oseb je storilo smrt vsled naliva, ki je napravil iz

mirnega potoka besnečo reko, ki je prestopila bregove in izpodkopavala poslopja, da so se zrušila in so zagrebala svoje stanovavce. Lastninsko škodo cenijo na \$3,000,000.

New York in sosednja brežina sta utrpele veliko lastninsko škodo, ki jo cenijo nad \$1,000,000. Več nego trideset ur je bila zemlja namakana. Osem oseb je storilo smrt vsled viharja.

Philadelphia in sosednja sta bila zadeta po nevihti v spremstvu vetra s hitrostjo štiridesetih milj. Pridelki in sadno drevje je trpelo.

Baltimore hudo prizadet.

Baltimore poroča enega najhujših viharjev v svoji zgodovini. Letina je poškodovana. Ladje in brodi so bili razbiti in vrženi kot razvaline na brežino. Lastninska škoda znaša na tisoče dolarjev.

Cumberland, Md., je bil hudo zadet in njegovi prebivavci se boje kuge vsled poplave tisočerihi kleti.

\$2,000,000 škode v Will Co., Ill.

Will County, Ill. — Brezprimerno deževje je napravilo farmerjem v okraju Will ogromno škodo, ki znaša do \$2,000,000 samo na ovensem pridelku, kakor naznanja Frank C. Grannis, okrajni poljedelski veščak (Arcade Bldg., Joliet, Ill.), ki je večeraj približno preccnil izgubo najmanj polovice pridelka na 200,000 akrih ovs. Dodatne izgube bodo tudi na letošnjih pridelkih pšenice in koruze.

avstrijskem jetništvu se nahaja 636,543 mož, torej znaša skupno število ujetnikov 1,695,412.

„V nemškem jetništvu je 720,000 mož ruskih čet in 5,600 ruskih častnikov; v avstrijskem jetništvu 610,000 mož ruskih čet in 3,190 častnikov; skupaj 1,330,000 mož in 8,790 častnikov.

„V nemških postajah za vojni plen se je nahajalo do sredje junija 5,843 topov in 1,556 strojnih pušk. Velik del topov ni bil vstet, ker je bil razbiljen proti svojim prejšnjim posestnikom.”

Samomor Evrope.

Berlin, 2. avg. — Profesor Georg Seimel, veščak na polju mednarodne politike, zastopa v nekem članku v „Tageblattu” mnenje, da je velika vojna za Evropo istega pomena kakor samomor. Obenem da postaja Amerika po krvavi borbi narodov največja velevlast sveta.

„Amerika je prečeli dedič umirajočega bogatega oporočnika”, pravi profesor med drugim. „Mnoštveno pošiljanje streliva je najboljši dokaz za to, kako zelo je Ameriki na sru izkrevanje Evrope. Evropa pošilja velik del svojih izdelkov v Združene Države, in namestek, ki ga dobiva za to, se treska v zrak, ali bolje izraženo, Evropa rabi dobljeno strelivo za pospešitev samomora. Ko bo namen dosežen, potem se bodo Združene Države pripravile za spravljanje velike žetve. Ali je Evropa tako silno zblaznela, da izvršuje harikari?”

Vojni še ne bo konca.

New York, 2. avg. — William Ellis Corey, bivši predsednik United States Steel-korporacije, ki se je vrnil iz Francije danes dopoludne na parniku „Espagne”, je prerokoval, da bo vojna trajala še tri ali štiri leta.

Dasi republikanec po svojem strankarstvu, je g. Corey neomejeno hvalil predsednika Wilsona, o katerem je prerokoval, da bo nekoč imenovan eden največjih ameriških predsednikov.

Rekel je, da je bilo mojstrsko, kako je predsednik občeval deželo vojne in obenem nadziral demokrasko stranko.

V štirih dneh 41 žrtev solnčarice.

Philadelphia, Pa., 2. avg. — Petnajst smrtnih slučajev in številni slučajji onesvečenja vsled vročine so bili zglašeni tukaj danes. Osem izmed žrtev je bilo otročičev. Dež je donesle nekoliko olajšbe nocoj in tukajšnji vremenoslovec obljublja hladnejše vreme za jutri. Med zadnjimi štirimi dnevi je bilo zglašanih 41 smrtnih slučajev, všteti sedemnajst otrok, kot neposredna posledica vročega vremena.

Premogari zastavkali.

Pittsburg, Kas., 2. avg. — Okoli 1,500 premogarijev je zastavkalo danes, ko je Sheridan Coal Company odklonila njihove zahteve.

Preiskava v slučaju „Eastlanda”.

Chicago, Ill., 3. avg. — Da je bil parnik „Eastland” izza dne 18. julija 1904 glede svoje varnosti in svoje navade nevarnega prenapolnjevanja s potniki od raznih strani obojano, ne da bi preskrbeli odpomoč, je bilo dognano večeraj v popoldanski seji pod trgovinškim ministrom Redfieldom.

Zavezna velika porota je večeraj nadaljevala svojo preiskavo v slučaju „Eastlanda”. Člani posadke „Eastland”-ove so bili ostro zaslišani. Med pozvanec je bil tudi prejšnji kapitan Eastlandov, F. Doherty, ki je zdaj kapitan parnika „City of South Haven”. Zavezni okrožni pravdnik Clynje je naznanil, da je sedaj po zaveznem pravodnem uradu zaposlenih nad 100 uradnikov v zadevi Eastlandov, da izvršijo natančno preiskavo vseh okoliščin v zvezi z nesrečo na parniku.

Plače zvišane vsled vojne.

Allentown, Pa., 2. avg. — Dvajsetodstotno povišbo plač in osemuren delavnik je dovolila International-Motor Car Company svojim 1,200 zaposlenecem. Povišba je označena kot „vojna nagrada”. Naročbe v rokah znašajo skupaj baje \$5,000,000.

Jolietske novice.

— 517 K (reci: petstoinšedemnajst kron) za slovenske vojne ranjence kot čisti dobiček predstave „Desetega brata” v Jolietu sta odposlala v sredo v Ljubljano predsednik Frank Skole in blagajnik John N. Pasdertz od Slov. Dobrodelnega Kluba.

— Mr. Math Bayuk, salunar v Ottawi, Ill., se je mudil v Jolietu na obisku te dni in je odšel na svojo farmo v Wisconsin, da si ogleda pridelke.

— Izkušajo za državljanstvo je delalo v tork do trideset kandidatov. Izmed Slovencev sta jo z uspehom napravila med drugimi tudi g. Frank Zadel in g. Mihael Žensko. Državljanške papirje dobijo dne 4. okt.

Photo by American Press Association. TORPEDO NA RAZSTAVI. — DR. DERNBURG IN SOPROGA.

nedavno je v New Yorku zborovala National Security League. Za razstavo na tem zborovanju je poslal pomorski department gori naslikani torpedobombardier, ki je dolg 21 čevljev in debel 21 palcev v premeru. — Dr. Bernhard Dernburg, ki je bil devet mesecev splošno znan kot nemškega cesarja nemški zastopnik v Z. družinih Državah, je nedavno odpoval s svojo ženo in otroci, ko so mu zavezniki zajameli varno prevoznjo.

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR.

Posiljamo denar v staro domovino. V stari domovini izplača denar c. kr. pošta. Vse naše poslanje je jamčeno.

Najnižje cene:
5 kron pošljemo za.....\$.85
10 “ “ “ “ “ “ “ “ “ “ “ “ “ “ 1.60

100 kron pošljemo za \$15.75

Pri teh cenah je poštnina že vracunana.

Denar nam pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite „Money Order-ju” še svojo natančen naslov, istotako natančen naslov one osebe, kateri se naj denar izplača na pošti v stari domovini.

Posiljatve in pisma naslovite na:
AMERIKANSKI SLOVENEK,
Joliet, Illinois.

IZ SLOVENSkih NASELBin.

Joliet, Ill., 4. avg. — Rt. Rev. E. M. Dunne, škof v Peoriji, je otvoril štirn...

Rt. Rev. J. M. Koudelka, škof v Superioru, Wis., prvi češki škof v Ameriki, je maševal včeraj, na "Franciscan Memorial Day", in sicer je služil veliko sv. mašo zadušnico za umrle sestre samostanke...

Rt. Rev. P. P. Rhode, do nedavna pomožni škof v Chicagu in sedaj škof v Green Bay, Wis., prvi poljski škof v Ameriki, je imel služiti sv. mašo danes, na "Joliet Day", a ker je po nujnih opravkih zdržan, ga je nadomestil škof McGarrick iz Chicaga...

Omembe vredno je tudi, da č. predstojnica jolietškega samostana, Mother Angela, slavi svojo petdeseto obletnico kot redovnica.

— Gospa Mary Srebrnjak iz Calumeta, Mich., soproga g. Josipa Srebrnjaka, znanega gostilničarja in vrliga rodoljuba, je dospela včeraj v Joliet na obisk svojega bratrance, g. Franja Skoleta, in njegove družine ter številnih prijateljev in znank...

— Mrs. Ana Flajnik (prej Vogrin), ki je bila v Jolietu na obisku par tednov, in se nedeljo botrovala pri družini g. A. Kramariča, kjer je štorklja pustila sinka...

— G. Louis Zeleznik, Nicholson street, je imel nenavaden obisk v ponedeljek zvečer, ko je spet začelo deževati. Priletela je namreč iz devete dežele velika štorklja naravnost v njegovo hišo...

— Oblak se utrgal. Poročali smo že, da imamo letos nenavadno poletje, skrajno deževno, da najstarejši ljudje ne pomnijo enakega...

— Sedaj so naš Italijani smatrali zrela za naskok. Ogenj njihovih topov je utihnili in že smo videli, da sta približno dva bataljona alpeincev zapustila svoja križja in šla proti našim postojankam...

— Hrvatje zaplenili prvo italijansko zastavo. Graška "Tagesspost" poroča iz Zagreba: Nek soborilec piše "Hrvatski", da se na italijanski meji bojuje tudi četrti bataljon pešpolka št. ... V boju z nekimi alpskim polkom je 16. stoltnja pognala ta polk v beg in pri tem zaplenila polkovno zastavo...

— "Sewer" za retjo wardo. Robert Shannon je dobil kontrakt za "sewer" ali odtočno rovišče v tretji wardi. Njegova ponudba je bila \$90,384.95.

SLIKE Z ITALIJANSKEGA BOJIŠČA.

Slovenski pozdrav Italijanom.

"Slovenski Gospodar" priobčuje: Bilo je dne 26. maja. Zgodaj v jutru zasedemo mi slovenski Stajerci naše strelske jarkove, ko zažari naše ljube sonce čez hribe...

Že naše puške pokajo.

Z italijanskega bojišča piše mladinci Vid Brilej iz Zagorja vs Preske: S temi kratkimi vsticami naznamjam vsem prijateljem in znancem, da sem še živ in zdrav...

Dva dni na Krnu.

Vojni dopisnik "Reichspost" poroča iz vojnega poročevalskega stana: Nek sobojevnik mi je pripovedoval o bojih na Krnu: Raz višin Krna so bili Italijani vrženi 1. junija, nakar so se odigrali na Mrzlem vrhu boji, ki so se prav tako končali z umikanjem sovražnika...

Slovenec ustrelil italijanskega generala. Franc Vrtič, doma iz Klanjca pri Lucebanu, piše dne 28. junija z italijanskega bojišča svojim domačim: Včeraj smo imeli stajerski črnovojniki posebno srečo...

Pomanjkanje vode je na tem skalojvu zelo občutno, hrane pa imamo, hvala Bogu, večinoma dovolj. Italijani mečejo mrtva trupla v Sočo. Očividci, goriški domačini, pripoveduje: Ljudje, ki se vračajo z bojne črte pri Gorici, pripovedujejo, kako grozoviti in naravnost strašni so boji ob Soči...

558 laških topov na Goriškem in Krasu. "Reichspost" poroča, da razpolaga 3. laška armada na Goriškem in Krasu s 514 lahkiimi in najmanj 44 težkimi topovi. Pri zadnjem splošnem napadu o grmeli vsi topovi; kljub temu so pa naše vrle čete Italijane krvavo odbile...

Sv. Gora pri Gorici.

Poročali smo že, da sta romarska cerkev in samostan Sv. Gora pri Gorici zgorela. O požaru pripoveduje očitavec "Slovenskemu Gospodaru": Sama razvalina, velika še sedaj. Veliko poslopje samostanske je bilo cilj celi vrsti italijanskih baterij...

IZ VOJNEGA DNEVNKA RAČUN-SKEGA PODČASTNIKA 17. PEŠPOLKA.

(Dalje.)

Strašna vožnja.

Končno smo se zvrstili tudi mi in jo udarili v določeno nam smer. Komaj smo pa vozili kaka dva kilometra, zaslišimo strašen krik izseljencev ter pokanje pušk in topov. Treni, ki so vozili pred nami, se z vso hitričo vračajo. Tudi meni bi ne bilo kazalo drugega...

Nemadoma se kakih 1000 korakov pred nami posveti v zraku, kakor bi se spustila mala raketa. Deset minut na to vse zaslišijo pokanje pušk in kriki: "Kozaki gredo!" Poveljnik sanitetne kolone ukaže voziti v dir. Tudi druge kolone se spuste v beg in z njimi seveda tudi mi...

da me stlačijo in raztrgajo težka kolesa. S prijateljem Erkerjem sva tekla poleg neke kubine in dihala kakor kovaški meh. Nič čudnega, saj bi ob navadnih razmerah še konj ne dirjal toliko časa zdržema, ne pa človek. Tu, glej! En voz je zadel v brznojvni drog in odletel na eno stran, na drugo pa konji. Drugi voz se zagodil vrh prvega itd. Nastala je nepopisna zmeda...

V Lvovu. — Težak položaj.

Po kratkem odmoru odrinemo dalje proti Lvovu, kamor dospemo popoldne. Ondi je že čakal oddelek z zastavo. Sedel sem pod košato drevo in začel premissliti svoj položaj. Kajti tista dva večera me je doletela največja nesreča. Moj municijski voz je ostal že v Goligori. V njem sem imel vprežene lepe, močne konje. Kakor sem že omenil, je 26. avgusta prevzel poveljstvo nad ondi zbranim moštvo gosp. stotnik Klein. S seboj je vzel tudi en kuhinjski voz. Ker je šla njegova pot v hrib, je dal pripreči še moje konje ob municijskega voza...

Za polkom.

Ta in naslednji dan ostanemo v Lvovu. Gospod stotnik Groessel je poizvedoval, kje se je 17. polk zbral, in 29. avgusta je z v Lvovu zbranim moštvo in zastavo odkorakal k njemu. Meni je dal povelje, da v Lvovu preskrbim mesa in drugih živil ter naslednji dan pripeljem polku menažo. Vse drugo se mi je posrečilo, samo to ne, da bi bil našel polk. Ko smo šli po cesti v ono smer, nas je svaril neki stotnik: "Svetujem vam, da ne gredite dalje, nego k večjemu uro hoda..." Kljub temu jo režemo dalje...

Naslednji dan, 30. avgusta, znova poizkušamo priti do polka, a zaman. Zvečer se javim v Lvovu pri armadnem poveljstvu, kjer dobim pojasnila za naslednji dan. 31. avgusta ob 4. uri se odpravimo na pot. Po daljšem pohodu se ustavimo blizu nekega gradu, ki so ga bili kozaki popolnoma razdejali. Ondi je bilo tudi nekaj škadronov konjice, kmalu pride kavalerijska patrrola, ki poveljniku — bil je neki štabni častnik — nekaj javi. Takoj sem vedel, da mora biti nekaj važnega, kajti poveljnik je takoj ukazal zajezditi konje. Hitro se podam k njemu, razložim svoj položaj in vprašam, kaj mi je storiti. "Ja, tukaj ostati, bi bilo po mojem mnenju neprevidno," mi odgovori in da svojim oddeikom povelje, da odjezdijo v diru...

Zopet smo ostali sami; iščemo in povprašujemo za polkom. Vročina je nepopisna, konji upehani. Naposled se mi le posreči izvedeti, kje bi utegnili biti polk. Pošlem jezdeca k poveljniku. Le-ta — bil je major Pichler — mi pošlje povelje, da gremo nazaj v Lvov, kamor tudi on pride. Zopet torej obrnemo in gremo proti Lvovu kamor dospemo ob 2. uri ponoči. Polka ni. Dogodbica v skednju. 2. septembra smo prišli v Wolico. 3. septembra v Suhen, okraj Czelany. 4. septembra Hodowiszina. Tu se mi je pripetila prijetna dogodbica. V njej smo prišli pozno ponoči. Bilo je zelo hladno vreme. Neprijeten veter se je podil po pusti planoti. Ustavimo se na nekem bregu. Vsak izmed nas je bil silno truden in ko se je ustavljal, ga je jelo zebsti. Zato smo se drug za drugim odpravljali k bližnjim kmetom...

"kupovat" slamo po najnižji ceni t. j. zastoj. Kmet teka od skednja do skednja in ves preplašen stoka in vpije: "O Bože, Bože, šecko bodo zabrali!" Midva s prijateljem Erklarcom sva se zmenila, da greva spat v kak skedenj, kjer je še neomlačeno žito, češ, tjejak si vojaki ne bodo upali po slamo. Jaz sicer v tem oziru nisem bil preveč optimističen in sem prijatelju tudi rekel, da najbrž ne bova imela miru. A izbire ni bilo. Legla sva v slamo. Ni bilo dolgo, ko je pripatal nekdo in jel vleči slamo izpod naju. Za njim drugi in tretji; tudi pet minut ni bilo miru. Midva reživa, kakor priklenjena psa. Zopet jo priseka nekdo in hlastno grabi po slami. Midva oba naenkrat zareziva nad njim. Neznance nama energično odgovorja: "Ruhig (mirno)!" To naju še bolj razkači. Vname se strašen prepir. Neznance noče odnehati in midva tudi ne. Treba si torej bolje ogledati predrnježja. Erklarcev odpre žepno električno svetilko in kdo stoji pred nama? Topničarski nadporočnik, ki je tudi prišel slamo "kupovat". Sedaj sva s prijateljem seveda območala; je jaz sem še pokorno javil, da je ravno neki topničarski stotnik prepovedal tod jemati slamo. "Drži goleec, drugače streljaj!" je bil odgovor. Električna svetilka se je zaprla; gospod nadporočnik je odšel s slamo in midva sva zopet legla. Toda miru tudi poslej ni bilo, ker so hodili vojaki vso noč slamo "kupovat" in drugo jutro je kmet videl, da je kljub vsej svoji paznosti veliko prodal. (Dalje prih.)

Brezuspešnost italijanskih napadov ob Soči.

Vojni poročevalec lista "Zeit" poroča: Idoč iz Trsta sem obiskal z malo skupino vojnega poročevalskega stana našo fronto ob Soči. Splošni vtis, ki ga je napravil na nas, je najugodnejši. Na celi fronti niso naše

postojanke po laških napadih niti najmanje omajane. Kljub temu, da Italijani pogosto napadajo z veliko premočjo, se vtis te premoči komaj opaža. Veliko prednost našim četam ne nudi samo ugoden teren, marveč tudi to, ker so navajane na vojsko in pa dosedanje izkušnje; posebno kar so naši vojaki izkusili v gorski vojski, to sedaj ob Soči plodno uporabljajo. V umetnosti maskirati postojanke in jih z vsemi sredstvi ojačevati, so pravi mojstri. Sovražna artiljerija je prav dobro. Naši vojaki, ki so si pod močno oter, živo vse kaj drugega predstavljali, najboljše volje, posebno ker so življenjske razmere na južnem bojišču veliko prijetnejše, kot v Galiciji in se dovolj vrši gladko kljub terenskim težkostem.

Jesti ni mogel.

Včasih nas prevzame nepričakovana slabost, da ne moremo ne delati, ni jesti. Naša moč kmalu opeša. Mr. Bol. Stelnonis nam je pisal o tem deede: "Lepa hvala za Vaše zdravilo, ki mi je povrnilo zdravje. Mogoč nisem ne jesti, ni delati, a bržko sem začel uživati Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino, se mi je slasti povrnila in z njo moja moč. Poprej nisem nikdar verjel, da ima Vaše zdravilo tako zdravilno moč, a zdaj sem prepričan o tem. Bol. Stelnonis, Percock, Mich." Mnogi ljudje so dovorniki o naših trditvah glede Trinerjevega ameriškega zdravilnega grenkega vina, dokler ga niso poskusili na sebi samih. To je izvršten pripravek za železode, drob, posebno pri zapeki in njenih zapletljivih, pri izgubi slasti in pri omočitnosti. Cena \$1.00. V lekarnah. Jos. Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Triner's Liment olajša bolečino v mišicah in sklepih, pri oteklinah, revmatizmu in nevralgiji. Cena 25 in 50c. Poštino plačano 35 in 60c. — Adv.

Na želodcu bolni — Gotovo, da že dolgo iščete olajšbe. Ne dajte se prevarati. Ne poskušajte. Rabite Severa's Balsam of Life (Severov Življenjski Balzam) ter bote kmalu opazili njegove krepilno in tonične kakavosti. Posebno se priporoča pri zdravljenju neprave, težke prebave, zapeke, ponavljajoče mrzlice in otrplih jeter. Okrevanci, stari in slabotni ljudje bodo tudi našli njegovo rabo zelo koristno. Cena 75 centov. SEVERA'S Medicated Skin Soap (Severov Zdravilno Milo) za vsakdanjo rabo za kopelj, toaleta, britev in izmivanje las. Cena 25 centov. W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

College of Saint Thomas SAINT PAUL, MINNESOTA pod kontrolo in vodstvom nadškofa Irlanda. CATHOLIC MILITARY COLLEGE Collegiate Commercial Academic Preparatory Zdrava duševna in telesna vzgoja. Sedemsto štirideset dijakov iz štirindvajsetih držav je bilo tu lansko leto. Za nadaljna pojasnila in katalog pižite na Very Rev. H. MOYNIHAN, D. D. President

Iz malega raste veliko! Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po 3%—tri od sto—3% na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade. Mi imamo slovenske uradnike. The Joliet National Bank JOLIET, ILLINOIS Kapital in rezervni sklad \$400,000.00. ROBT. T. KELLY, pred. CHAS. G. PEARCE, zast.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Vstanovljena 29. novembra 1914. Inkor. v drž. Ill., 14. maja 1915

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill. Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill. Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Castello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill. 3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčić, Mount Olive, Ill. 3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Prejeto Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremsi mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad. IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODSKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer: Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00; za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto \$250.00; za izgubo ene roke nad zapestjem vsoto \$100.00; za izgubo obeh rok nad zapestjem vsoto \$200.00; za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00; za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00; za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto \$50.00; za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00; za zlomljeno hrbtnico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poskodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse član(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poskodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poskodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.

Član(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Table with columns: Razred, Starost, Asesment. Rows for ages 16-20, 20-25, 25-30, 30-35, 35-40, 40-45, 45-50, 50-55.

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

PRISTOPILI ČLANI:

K Društvi št. 5, Ottawa, Ill.: Frank Chop in Jacob Kalčić.

ZAPISNIK POLLETNE SEJE ODBORA DRUŽBE SV. DRUŽINE.

Predsednik odpravi polletno sejo ob navzočnosti sledečih: Predsednik G. Stonich, tajnik J. Klepec, blagajnik J. Petric in nadzorniki A. Castello, J. Stua in N. J. Vranichar.

Nadzorniki poročajo, da so pregledali knjige in finančno poročilo tajnika, istokako knjigo blagajnika, in da so pronašli poročilo in vse drugo v popolnem redu. Nadzornik Castello predlaga in nadz. Stua podpira, da se računski potrdijo od odbora in podpišejo. Sprejeto.

Br. Stua predlaga, da se naj nabavi nekaj ženskih znakov, podpira br. Vranichar. Sprejeto.

Br. Castello predlaga, da se naj začne vpisovati otroke v Otroški oddelek in da naj imata predsednik in tajnik pravico delovati v tej zadevi in urediti tozadevne postavne po svoji previdnosti. Podpira br. Stua. Sprejeto.

Odbor se je pohvalno izrazil o poslovanju organizacije in društev in dovolil, da se stroški plačujejo redno. Predsednik zaključil sejo. Joliet, Ill., 2. avgusta 1915. GEORGE STONICH, predsednik. JOSIP KLEPEC, tajnik.

Račun Družbe sv. Družine.

PREJEMKI OD USTANOVITVE DO 30. ROŽNIKA 1915:

Table with columns: Društvo št., Pristopnina, Asesment, Za, Štev. član. Rows for Društva št. 1-7 and totals.

IZDATKI OD USTANOVITVE DO 30. ROŽNIKA 1915:

Table with columns: Datum, Opis, Znesek. Rows for April 2, April 17, May 14 and totals.

Ta denar je naložen na čekovni račun Družbe sv. Družine v First National Banki, Joliet, Illinois.

Nadzornemu odboru D. S. D. v seji dne 2. avgusta 1915 v pregled bratski predloženo. GEORGE STONICH, predsednik. JOSIP KLEPEC, tajnik. JOHN PETRIC, blagajnik.

Da je predstojeci račun resničen potrjujemo spodaj podpisani nadzorniki Družbe sv. Družine: ANTON KASTELLO, JOHN J. STUA, NICHOLAS J. VRANICHAR, nadzorniki.

Subscribed and sworn before me this 2nd day of August 1915. A. NEMANICH, Jr., Notary Public.

Račun Družbe sv. Družine za mesec julij 1915.

PREJEMKI:

Table with columns: Opis, Znesek. Rows for Društva št. 1-8, Preostanek 30. junija 1915, V blagajni D. S. D. 31. julija 1915.

NAZNANILO.

Društvom in članom in članicam D. S. D., zlasti onim, ki imajo otroke in žele iste imeti zavarovane, se naznanja, da je na svoji polletni seji sklenil odbor D. S. D., da se s ciljem I. gl. zborovanja začne takoj vpisovati otroke članov(ic) D. S. D. v

OTROŠKI ODDERLEK D. S. D.

Društvo in njih uradnikom se naznanja, da takoj začnejo s vpisovanjem otrok članov(ic) D. S. D. od 5. do 16. leta. Za vsacega otroka naj vplačajo stariši 25c pristopnina. Novopristopili članov(ice) imena in pristopnino naj društveni tajnik pošlje v glavni urad. Ko se nabere zadostno število otrok, se bo otvoril ta oddelek in člani(ice) bodo začeli plačevati mesečnino po 15c. Zavarovani bodo otroci za \$100.00. Zdravniške preiskave ni potreba. Dovolj je, če društveni odbor vidi otroka in ga spozna zdravim. Tozadevne postavne se bodo poslale tajnikom društev.

Upam, da bo vsak član(ica) D. S. D. vpisal svoje otroke v ta oddelek.

Nadalje naznanjam, da so certifikati ali policies izdelani in razposlani društvenim tajnikom; istokako pravila Družbe sv. Družine. Tajniki društev naj to blagovolijo naznaniti članom in članicam na seji in naj razdajo certifikate, pa tudi pravila. Priporočajo se pa tajnikom, da naj pazijo na pravila. Kjer sta mož in žena oba člana, naj samo ena pravila zastopujejo.

Za certifikat naj društvo kolektira od vsacega člana(ice) po 50c. Ta denar se bo porabil za pokritje stroškov, to je po največ za pravila, knjige, in druge nujne potreščine. Vsaka organizacija računa po 50c za certifikate. Mi nismo mogli računati za nje članom(icam) ob pristopu, ker jih takrat še nismo imeli, a odzadaj se pa naj računa poleg pristopa še 50c za certifikat.

Iz računov D. S. D. izprevidimo, da smo lahko ponosni na naše delo.

V tako kratkem času smo zbrali lep kupček stotakov. Ko smo začeli ni bilo nikjer ne centa a zdaj pa ima D. S. D. že do \$1,800.00 v svoji blagajni in društva imajo še posebej svoje bolniške blagajne. Premoženje družbe in društev je vredno že zdaj več tisoč dolarjev. Ako pomislimo, da smo imeli pred pol letom le eno društvo, pa še tisto ni imelo nobenega denarja v svoji blagajni razun nekaj pristopnine, a zdaj pa imamo že 8 dobrih društev in precej močno blagajno, je to resničen dokaz, da iz malega raste veliko.

Začeli smo z malim. Prvi član je vplačal svoj \$1 in tako je šlo in gre naprej, da imamo že na tisoče dolarjev in na stotine dobrih članov(ic).

Poleg legega števila članov(ic) in že precej močne blagajne ima D. S. D. že tudi svoj Charter, pravila, certifikate, zdrav. liste in druge potreščine. Tako je zdaj že vse urejeno v pravi tiri. Odbor družbe in društev se veliko trudi za večji razvoj in napredek organizacije. Člani in članice pa pomagajo, vsak po svoji skromni moči. Skup-

no in složno delovanje je vsestranski napredek.

Ako bode članstvo D. S. D. tudi nadalje skupno delovalo na to, da se vpiše še več novih udov in ustanovi še več društev za našo družbo, z zaupanjem, da delujemo po našem geslu: "Vse za vero, dom in narod" in "Vsi za enega, eden za vse," potem smo lahko zagotavljeni, da s pomočjo božjo in naših sv. patronov, bo slavna D. S. D. in nje društva še bolj napredovala in rodila obilen sad.

Z bratskim pozdravom Jos. Klepec, tajnik.

Joliet, Ill., 4. avg. — Naše društvo sv. Družine št. 1 D. S. D. vrljo napreduje zdaj v denarnih zadevah, kakor kaže sledeči račun:

Table with columns: Opis, Znesek. Rows for Preostanek 30. junija, Skupni prejemki julija, Skupaj, Izdatki julija.

Ostane v blagajni 1. avg. \$1,037.90

Certifikat in pravila D. S. D. dobi vsak član(ica) pri tajniku, ko plača mesečnino. Ker se bo otvoril Otroški oddelek naj se vsi oni člani(ice), ki žele vpisati vanj svoje otroke zglašijo pri tajniku, da jih vpiše takoj. Čimprej se nabere zadostno število dece, tem prej bo začeto poslovanje. Odbor.

Ne podcenjevati.

Čitali smo že večkrat, kako strahopetni so italijanski vojaki, da slabo streljajo itd. V "Grazer Volksblattu" pa piše nekdo z italijanskega bojišča sledeče: "Pred dnevi sem čital v časopisu, da Italijani postrele veliko streliva. To je sicer res, a da bi slabo streljali, o tem se lahko prosto sodi. Tisti, ki poznajo Italijane le po tem, kar so o njih čuli iz vojske v Tripolisu, jih tu lahko spoznajo z druge strani. Marsikatera ura je tako ostra, da človek ne sliši in ne vidi. Njih pohana ne napada samo drzno, marveč tudi vztrajno. Najboljši so pa alpinci in tudi artiljerija stori svojo dolžnost."

Oprema laških vojakov je praktična.

Imajo zelo dobro podkovanе čevlje. Njihove čepice imajo spredaj obliko spalne čepice, so zelo prostorne, izdelane pa iz zelo slabega materijala. Krogle pušk so podobne ruskim krogam. Vojaki imajo lahke nahrbtnike, udobne pelerine, termo-steklenice iz lesa. Vsak ima svetilko, da jo pri ponočnih napadih natakne na orožje; ali te svetilke so težke in nepraktične.

Orodje za kopanje zemlje je tudi težko in nepraktično. Vsak mož ima v torbi reče vino, sir, kruh in konserve. Izvzemi alpince in bersaljerne so laške čete slabe in strahopetne. Njihovi napadi se pričenjajo s poveljem "avanti" (naprej), ali to povelje se pri prvih težkih ranah izpremeni v "aiuto" (na pomoč). Njihovo topništvo je dobro, krogle so izdelane v Creuzotovi tovarni na Francoskem. Največ topov je kalibra 6½, imajo pa tudi zelo velike kalibra 15. Municije izredno trajajo. Čeprav se še toliko trudijo, da se na pobočjih maskirajo, se jim to ne posreči, in tako si nasprotniki gledajo oči v oči. Na najmanjše znamenje streljajo po cele ure.

Kdaj bo končana vojska z Rusi?

Neki visok romunski general se je izrazil, da smatra vojsko z Rusijo skoraj za končano. Brez dvoma bodo avstrijsko-nemške čete najpozneje v dveh ali treh mesecih na tem bojišču dosegle svoj cilj. — Na francoskem bojišču je radi boja za posamezne postojanke nemogoče, da bi se vojska skoraj odločila. Zdi se, da bo Avstrija z Italijani prav tako ravnala, kakor z Rusi. Avstrija in Nemčija si bosta sami določili bojni prostor za uspešno bojevanje.

Trikратно razočaranje.

Italijani so razočarani, prvič, ker so pričakovali, da bo Rumunija šla z njimi; drugič, ker so mislili, da bo udarila tudi Amerika, in tretjič, ker so Rusi v Galiciji tako poraženi.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE (Holy Family Society) šte. 1, D. S. D. v Jolietu, Ill.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1915.

Predsednik.....George Stonich. Podpredsednik.....Stephen Kukar. Tajnik.....Jos. Klepec. Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr. Blagajnik.....John Petric. Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Anton Šraj, Jr. Nicholas J. Vranichar, Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo moške, žene, fante in dekleta od 16. do 55. leta.

To Društvo izplačuje bolniške podpore \$100 na vsak delavni dan za 50c na mesec.

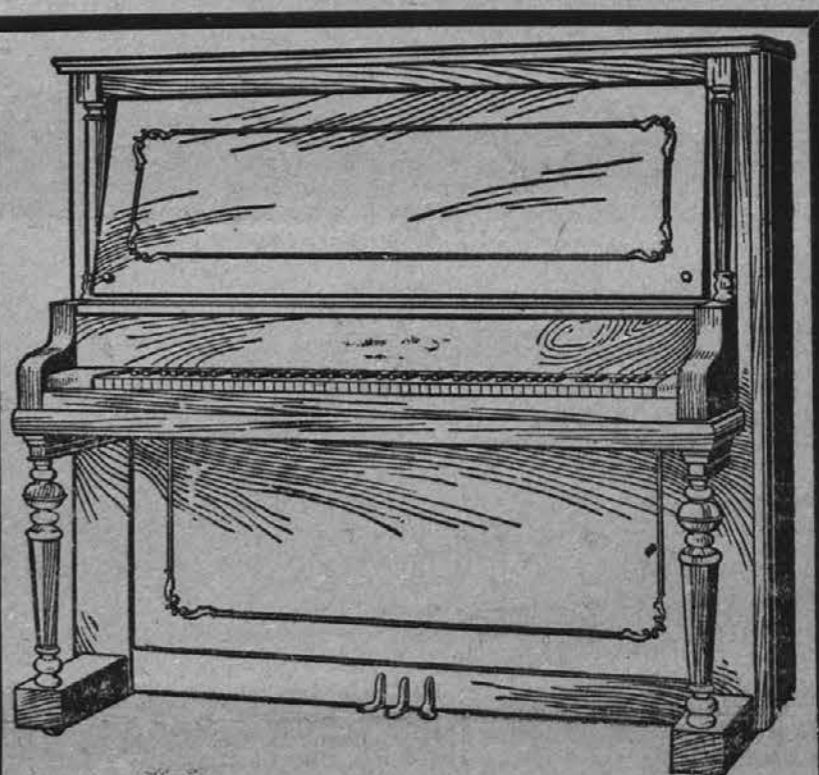
Izplačuje zavarovalnino, poskodnine in za operacije, za plačila, kakor kaže oglas gl. urada.

Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri tajniku; ako mu ni mogoče priti, naj piše za podrobnosti.

To je eno največje slov. društvo v Ameriki in menda ima najugodnejše postavne v vsakej zadevi, zato ne bo nikomur žal, če postane član(ica). Pristopite, če ste že v katerem društvu ali ne.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu.

It-w-F

LE EN TEDEN.

Posebno nizka cena jamčenih klavirjev.

Zadnji mesec smo morali nazaj 26 klavirjev, ki so bili najeti in nekateri niso jih mogli plačati. Ti klavirji so tako dobri kot novi in morajo biti prodani. Naša zaloga je prevelika. Že zdaj imamo dve najeti skladnici za 56 klavirjev.

Ponuhamo jih zdaj za tovarniško ceno, ker če jih ne prodamo, jih bomo poslali nazaj v tovarno, ker pa stane denar! Da te stroške preprečimo, smo se namenili znižati ceno, da bodo ljudje imeli klavirje za mal denar a mi pa ne bomo trpeli izgube.

Kdor kupi klavir pri nas, dobi zastoj enoleten pouk po enkrat na teden. Mrs. Baxter poučuje, in to ne stane kupca ne en red cent. Pomislite! Cene so:

- Pet Mahogany Pianos, \$125.00 vsaka. Štiri Golden Oak Pianos, \$135.00 vsaka. Dve Walnut Pianos, \$120.00 vsaka. Dve Mission Oak Pianos, \$115.00 vsaka. Deset Pianos, vse iz raznovrstnega lesa in izdelave, \$150.00 vsaka. Ena Player Piano, Mahogany, \$315.00. Ena Circassian Walnut Player Piano, \$385.00. Ena Player Piano, Golden Oak, \$360.00. Ena New Thompson Piano, navadna cena \$335, znižane na \$225.00. Ena Singer Piano, navadna cena \$350.00, znižana na \$265.00. Dve Reed & Sons Pianos, navadna cena \$400, znižane na \$275 vsaka. Tri Steger & Sons Pianos, navadna cena \$450, znižane na \$350 vsaka. Vsi ti klavirji so jamčeni za 10 let. To jamči tovarna, ki je vredna 10 milijonov. Ti klavirji bi morali biti prodani za gotov denar, a mi damo na broke, po \$100 in več na teden. Pomnite, da dobite en pouk vsak teden popolnoma zastoj. Odprto zvečer do 9. ure. Pridite zgodaj.

Steger Piano Store

PAUL G. BAXTER, Prop. 307 VanBuren St. See the Red Sign and Awning

Najboljše cigarete po 5c. z ustnikom v Ameriki

Pri vseh prodajalcih vsespoved

Advertisement for NEBO Cigarettes, featuring a pack illustration, a cash coupon for 10 cigarettes, and text: NEBO CIGARETTES CORK TIP

Advertisement for Fountain Pen, Zastonj for 75 celih kuponov ali sprednjih delov skaliljic, Zastonj for 60 celih kuponov ali sprednjih delov skaliljic, and a pocket watch. Includes text: Pajlita kupone po polti (ne pabehi) ali po ekapraz plačnem vanprej na NEBO DEPARTMENT 95 First St. Jersey City, N. J.

Ponižani in razžaljeni.

ROMAN V ŠTIRIH DELIH IN Z EPILOGOM.

Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Po slovenski prevod Vladimir Levstik.

(Dalje.)

"Vidiš, Vanja," je izpregovoril po precej dolgem srditem molku, "jaz ne morem gledati, kako te male, nedolžne stvarice od vrzovj trepetajo po ulicah — zaradi svojih prokletih mater in očetrov. Sicer pa, — katera mati pošlje svojega otroka v takšno trpljenje, ako ni tudi sama nesrečna. Brčkone ima doma še več takih sirot, ta pa je starejša; gotovo je stara sama bolna in — hm! Vidi se pač, da niso kneževski otroci! Mnogo je otrok na svetu, Vanja, ki niso knežjeva rodu! Hm!"

Pomolčal je nekaj časa, kakor da se bavi z naporno mislijo.

"Vidiš, Vanja, objublil sem Ani Andrejevno," je izpregovoril z negotovino, zastajajočim glasom, "objubil sem ji, — oziroma, dogovorila sva se z Ano Andrejevno, da vzameva kakšno sirtico k sebi, — tako, veš, kakšno ubogo, majhno seveda, da v vzameva k sebi, za svojo, ali me razumeš? Sicer nama je predlogčas samima na stare dni, hm! — samo, vidiš, Ana Andrejevna se je kdovekakaj začela temu upirati. Daj se torej ti pogovoriti z njo, ne tako, kakor bi ti bil jaz naročil, temveč tako, kakor bi govoril sam od sebe; ali me razumeš? Že davno sem te hotel prositi, da jo pregovoriš, kajti sam nekako nerad prosjčim — sicer pa ni vredno, da govorim o teh neumnostih! Čemu bo meni dekle? Saj je ne potrebujem; kar tako, zaradi tolažbe, da slišim v svoj bližnji kak otroški glas... Pravzaprav, — da ti povem resnico, — delam to zaradi stare; ona bo tako veselejša, nego sama z menoj. A vse to je neumnost! Veš kaj, Vanja, tako predolgo ne pri-deva nikamor; vzemiva fiakarja! Do doma imava še daleč, Ana Andrejevna pa naju pričakuje..."

Ura je bila polosmih, ko sva se pripeljala k Ani Andrejevni.

DVANAJSTO POGAVJE.

Stara dva sta zelo ljubila drug druga. Ljubezen in dolgoletna navada sta jih bili nerazdružljivo zvezala. Toda Nikolaj Sergejevič je bil — ne morebiti samo sedaj, temveč tudi že prej, še v najšrečnejših časih, proti svoji Ani Andrejevni nekako malobeseden in celo oduren, vzlasti v navzočnosti drugih. V nekaterih nežnih in finočutečih dušah živi včasih nekakšna trma in nekaj čisto odpru proti temu, da bi se razodevale in kazale milemu bitju svojo ljubezen, — ne le v družbi, temveč tudi na samem. Na samem se posebno; le poredkoma bruhne njih ljubezen na dan, takrat pa tem gorečnejša in strastnejša, čim dalje je bila zadržana. Takšen je bil deloma tudi stari Ihmenjev s svojo Ano Andrejevno že od mladih let. Spoštoval jo je in brezkonno ljubil, dasi je bila samo dobra žena, ki ni znala ničesar drugega, nego ljubiti ga, in silno je bil nevoljen, kadar se je vedla ona proti njemu v svoji priprostosti in nepredvidnosti tuintam preveč odkrito. Po Natašinem odhodu sta postala v svojem medsebojnem občenju nekoliko nežnejša, ko ju je navdala bolnostna zvestav, da sta sama na svetu. In darsiravno je bil Nikolaj Sergejevič včasih nenavadno pobit, vendar se obadva niti za pol ure nista mogla ločiti drug od drugega brez žalovanja in bolečin. Kakor bi se bila nemo pogodila nista govorila o Nataši niti besedice, kakor da je sploh ni na svetu. Ana Andrejevna si v močevi navzočnosti niti upala ni namigavati nanjo, dasi ji je bilo težko. Ona je bila Nataši v svojem srcu že davno odpuščala; med nama je sčasom nastal običaj, da sem ji ob vsakem obisku prinesel kakšno novico o njenem milem in pozabnem otroku.

Stara ženica je postajala bolna, ako dolgo ni bilo novic, kadar sem pa prišel z njimi v postel, se je zanimala za vsako najmanjšo podrobno, izpraševala me s krčevito radovednostjo, "ojlajšavala si dušo" ob mojih poročilih in toliko da ni od strahu umrla, ko je Nataša nekega dne zbolela; imalo je manjkalo, da se ni sama odpravila k nji. Toda to je bil skrajni slučaj. Izprva tudi meni ni mogla pokazati želje, da bi videla svojo hčer, in je skoro vedno že vse mogoče, smatrala za nezogibno, da se nekako stisne pred menoj in mi z vso odločnostjo zatrdi, da se sicer zanima za hčerino usodo, a da je Nataša vendarle toliko zločinka, da ji ni mogoče odpuščati. Toda vse to je bilo le na videz. Dogajali so se slučaji, ko je Ana Andrejevna žalovala do onemoglosti, plakala, obkledala v razgovoru z menoj Natašo z naj-nežnejšimi imeni in se bridko pritoževala nad Nikolajem Sergejevičem, v njegovi navzočnosti pa začevala — čeprav zelo previdno — namigavati na človeško oholost, krutost, na to, da ne znamo odpuščati razžaljen, in da Bog ne bo odpuštil tistim, ki sami ne odpuščajo; jasneje pa se pri tem ni izražala. V takšnih trenutkih je postal starih oduren in mračen, nacermeril obraz in molčal, ali pa je nenadoma prav nerodno in glasno izpregovoril o čem drugem ali odšel naposled v svojo sobo, pustil naju sama in

dal tako Ani Andrejevni priliko, da popolnoma izlije pred menoj svoje gorje v solzah in tarmanju. Tako je odhajal v svojo sobo vsakokrat ob mojih obiskih, ko sva se včasih jedva šele pozdravila, da mi je omogočil, povedati Ani Andrejevni vse poslednje novosti o Nataši. Tako je storil tudi tistokrat. "Premočen sem," ji je dejal, jedva je stopil čez prag, "v svojo sobo pojdem, ti Vanja pa posesti malo tukaj. Čela dogodba se mi je pripetila s stanovanjem; daj, povej še nji. Kmalu pridem nazaj..."

In naglo je odšel, trudeč se, da bi naju niti pogledal ne, kakor bi se sramoval, da naj uje sam do sestanka pripravil. Ob takšnih prilikah, vzlasti, kadar se je zopet vračal k nama, je postal vedno oduren in razdražljiv proti meni in proti Ani Andrejevni, postajal celo zadirčen in se jezil sam nad seboj zaradi svoje mehkebe in popustljivosti.

"Takšen je," je dejala starka, ki je bila poslednje čase pustila vso svojo vzdržljivost in vse skrite misli v občevanju z menoj, "vedno je tak proti meni; pri tem pa ve, da razumeva midva vse njegove zvijače. Čemu se prikri-va pred menoj? Ali sem mu morda tuja? Takšen je tudi s hčerjo. Saj bi ji vendar lahko odpustil in ji morda celo želi odpustiti, sam Bog vedi, kako je. Ponoči plaka, sama sem slišala, navidezno pa se dela krepkega. Osabnost ga je prevzela... Ivan Petrovič, dragi moj, povejte mi vendar, kod je hodil!"

"Nikolaj Sergejevič? Ne vem; sem vas sam hotel vprašati."

"Kar strah me je pretresel, ko je odhajal. Da gre bolan, proti noči in ob takim vremenu od doma, — no, sem si mislila, važen vzrok mora imeti; in kaj naj bo važnejše od znane vam zadeve? Tako sem mislila sama pri sebi, vprašati pa si nisem upala; saj je zdaj že ni več stvari, ki bi ga smela vprašati zanjo. Moj Bog, kolikokrat se me je lotila za oha! Morda je šel k nji, si mislim; kaj, če je sklenil, da ji odpusti? Saj je izvedel za vse, saj so mu znane vse poslednje novice o nji; z vso gotovostjo mislim, da so mu znane, a odkod jih dobiva, to mi ne gre v glavo. Včeraj in tudi danes je silno žaloval. A kaj to, da vi kar molčite? Povejte, dragi moj, kaj se je zgodilo. Kakor angelja božjega sem vas pričakovala; toliko, da si nisem izogledala oč. — Kako je torej, ali ta malopridnež v resnici zapuška Natašo?"

Takoj sem povedal Ani Andrejevni vse, kar sem vedel sam. Proti nji sem bil vedno in popolnoma odkritostčen. Rekel sem ji, da se med Natašo in Aljošo v resnici pripravljata nekaj, kar je podobno razdor, in da je to resnejše od prejšnjih njihovih preprirov. Povedal sem, da mi je poslala Nataša prejšnji dan pisemce, v katerem me je prosila, naj jo obiščem nocoj od deveti uri, kar je bilo vzrok, da nikakor nisem imel namena, obiskati Ihmenjev; pripeljal me je sam Nikolaj Sergejevič. Na drobno sem ji razpovedal in razložil, da je položaj sedaj sploh težav; Aljošin oče, ki se je pred dvema tednoma vrnil s potovanja in ki noče o tej stvari ničesar slišati, je začel strogo paziti na Aljošo; še važnejše pa je to, da se Aljoša, kako se dozdeva, sam ne brani neveste in se je celo zaljublil vanjo. Pripomnil sem še, da je pisala Nataša svoj list po vsej priliki v veliki razburjenosti; ona piše, da se še nocoj vse odloči, a kaj, — to se ne ve; čudno je tudi, da piše včeraj, a me vabi za danes in je določila čas: ob deveti uri. Zato pa sem dejal, jo moram na vsak način obiskati in sicer čimprej.

"Le pojdi, duša, pojdi! Pojdi na vsak način!" je poskrbel starka. "Čašico čaja še izpiješ, ko bo gotov... Ah, pa samovarja ne prinese! Matrona! Kje imaš samovar! To je ciganka, pa ne dekle!... Čašico čaja torej izpiješ in potem se odpravi na pot s kakšnim primernim izgovorom. Zjutraj pa pridi na vsak način k meni in mi povej vse; a prej ko moreš! Moj Bog! Pa ne da bi se bila kaka nesreča zgodila! Saj ne vem, kaj bi moglo biti hušje od naših sedanjih razmer! Nikolaj Sergejevič ve že vse, srce mi pravi, da ve. Jaz izvem mnogokaj po Matroni, Matrona od Agaše, Agaša pa je krščenic Marje Vasiljevne, ki živi pri knezu. Saj tako sam veš! Moj Nikolaj je bil danes strašno srdit. Govorila sem o tem in onem, on pa je skoro zakričal nad mano; nato sem mu zasmilila in dejal je: "Denarja je malo!" Kakor bi bil zaradi denarja kričal! Ti itak poznaš naše razmere. Po obedu je šel spat. Pogledala sem k njemu skozi špranjo — več, takšnale špranjiča je v vratih, on pa ne ve za njo; — ali veš, da je revež klečal pred svetlo podobo in na kolenih Boga molil? Ko sem to videla, so se mi kar noge sklenile. Čaja ni pil, niti ni spal; vzjel je kučmo in odšel. Okrog pete ure je odšel. Nisem si ga upala vprašati, da bi ne zakričal name. Zdar je začel pogostoma kričati, večinoma nad Matrono, a tudi nad menoj; kadar pa kriči, mi kar noge drvenijo in srce mi

zastaja. Vem, da je to le tako, vem, da ni resno, a strašno je vendarle. Celo uro po njegovem odhodu sem Boga prosila, naj mu vdahne blago misel. — Kje je njeno pismo, pokaži mi ga!"

Pokazal sem ji list. Vedel sem, da goji Ana Andrejevna to omiljeno misel, da se Aljoša, ki ga je enkrat nazivala malopridneža, in drugič brezčutnega, neumnega fanta, naposled poroči z Natašo in da mu njegov oče, knez Peter Aleksandrovič, to dovoli. Tako se je celo nekaterkrat zagovorila pred menoj, dasi ji je bilo drugič žal in je sama tajila svoje besede. Toda za nobeno ceno bi se ne bila drznila razodeti svoje nade vpricho Nikolaja Sergejeviča, darsiravno je vedela, da jih starih sumi v nji, ker jo je že parkrat mimogrede pokaral. Jaz menim, da bi bil gotovo proklel Natašo in jo na veke iztrgal iz svojega srca, da je izvedel za možnost tega zakona.

Vsi smo bili takrat tega mnenja. Čakal je hčere z vsemi željami svojega srca, a čakal je nje same, skesane hčere, ki je izruvala iz svojega srca celo spomin na Aljošo. To je bil edini pogoj odpuščanja, neizgovorjen sicer, toda umeven in nedvojben za vsakogar, kdor ga je pogledal.

"Breznačajnej je on, breznačajen fant, breznačajnej in trdosrdnej, to sem vedno trdila," je zopet izpregovorila Ana Andrejevna. "In njegova vzgoja tudi ni bila prava, da so naredili iz njega takšnega vetrnjaka; zapuška jo za vso njeno ljubezen, o ti moj mili Bog! Kaj bo z njo, z revico. In kaj je našel v novi nevesti, temu se čudim!"

"Slišal sem, Ana Andrejevna," sem ji odgovoril, "da je ta nevesta očarujoče dekle; tako se je izrazila o nji tudi Nataša Nikolajevna sama..."

"Le ne verjemi!" me je prekinila starka. "Kakšna očarujoča? Vam vrtoglavec se zdi vsaka očarujoča, samo da ji veter v krilo piha. Če pa jo Nataša hvali, hvali jo vsled plemenitosti svoje duše. Ne zna ga držati za udo; vse mu odpušča, sama pa trpi. Kolikokrat jo je že prevaral! Malopridneži brezsrčni! Kar groza se me loteva, Ivan Petrovič. Napuh je vsem zmešal razum. Vsaj naj bi se pomiril, — odpustil naj bi ji, golobičici moji, in jo pripeljal nazaj, da jo objamem in se je nagledam! Ali je shujšala?"

"Shujšala je, Ana Andrejevna?"

"Golobček moj! Ivan Petrovič, meni je hudo. Vso noč in ves današnji dan sem prepakala — a kaj! Kasneje ti povem! Kolikokrat sem se pripravljala, da mu začnem govoriti oddaleč, naj ji odpusti; kakor bi si ne upala, tako oddaleč, tako zvit sem se pripravljala. In vendar se mi srce krči, ko mislim: razsrdi se in prekolne jo z vsem! Nikdar se nisem slišala projektstva iz njegovih ust — zato se tako bojim, da ga ne bi izrekel. Kaj bi bilo potem! Kogar očer prekolne, tega kaznuje tudi Bog. Tako živim in sleherni dan trepečem od groze. Tudi tebe bodi sram, Ivan Petrovič; saj si vendar v naši hiši odrasel, ljubljen kakor lastno dete, pa si še ti izmišliš, da je očarujoča! Kaj misliš, kaj je očarujočega na nji? Tista njihova Marija Vasiljevna govori drugače. Priznati moram, da sem jo nekdo, ko je Nikolaj Sergejevič celo dopoldne tekal za opravlki, povabila na kavo. Ona mi je vse podrobno razložila. Knez, Aljošin oče, ima z neko grofico nedovoljeno razmerje. Bajne mu je grofica očitala, zakaj je ne vzame, toda on je venomer odlašal. Tista grofica je bila že za živih dni svojega vedenja. Po njegovi smrti je šla v tujestranstvo in tam se je začelo z Italijani in Francozi in bogvekakšnimi baroni, ki jih je nabrala okrog sebe; tam je zvalila na limance tudi kneza Petra Aleksandroviča. Medtem pa je njena pastorka, hči prvga moža, ki je bil zakupnik žganja, rastla in rastla; grofica je tiste čase potratila vse svoje imetje. Katarina Fedorovna pa je medtem dorastla in z njo tista dva milijona, ki jih je bil oče naložil zanjno v banki. Zdar ima baje tri milijone, ki so knezu zadišali: tu bi bilo dobro prizeniti Aljošo! Grof, odlični dvorjanik, veš, in njihov sorodnik, je temu naklonjen; tri milijoni, to ni šala. Dobro, pravi, govorite z njo, z grofico. Zares gre knez k grofinji in ji razodene svojo željo. Ta se jame brani z nogami in z rokami; pravijo, da je cela divjajinja, ženska brez olike, ki je baje niti tukaj ne sprejemajo vsi, kaj pa šele v tujestranstvu. Ne, pravi knezu, ti sam vzemi mene; moja pastorka ne bo žena tvojega Aljoše. Dekle pa, tista pastorka, baje ne razumi mačehinega značaja; toliko da je ne obožuje in v vsem ji je pokorna. Krotka je baje, takšna angeljska dušica! Knez vidi, za kaj se gre, in pravi: ne vznemirjaj se, grofica. Zapravila si svoje imetje in si natovorila nepoplačljivih dolgov. Ako pa tvoja pastorka vzame Aljošo, potem bosta dva: tvoja nedolžna devičica in moj bedaček Aljoša; skupaj jih bova varovala in tudi midva bova imela denar. Kaj imaš pa od tega, če vzamem jaz tebe? To ti je navihaneč, to je ptič! — Pol leta je bilo že preteklo, ne da bi se grofica odločila; zdaj pa so baje potovali v Varšavo in tam so se sporazumeli. Tako sem slišala. Vse to mi je Marija Vasiljevna pripovedovala, od konca do kraja, ker je slišala sama od poštenega človeka. Zdar torej vidiš, da se gre za denarce, za milijone, in ne zato, da je očarujoča. Pripovedovanje Ane Andrejevne me je presenetilo. Popolnoma se je soglašalo s tem, kar sem bil nedavno sli-

(Nadaljevanje na 7. strani.)

POŠLITE NAM EN PAPIRAT DOLAR

in prejeli boste po ekspresu eno steklenico HAMILTON CLUB PURE WHISKY (one full quart) in eno steklenico SOMA PORT WINE. Obe steklenici osljemo v lepem zaboju — le za en sam papirat dolar. Pišite C. F. ZARUBA & CO., 818 Third Av., Pittsburg, Pa.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne alopter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik

HENRY WEBER, kašir.

Frank Lopartz

400 Ohio Street JOLIET

STARA GOSTILNA

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

W. J. BRADY

ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestva.

Orpheum Theatre Building.

JOLIET, ILL.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschau" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

JOHN N. W. Phone 345 STEFANICH

...Slovenska Gostilna...

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, tu dobite najboljši CEMENT, APNO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOK.

Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen

808 201 in 208 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi škodbi. Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

W. J. BRADY

ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestva.

Orpheum Theatre Building.

JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslovij mehki trdi les, lath, cederne stebre, deske in single vse vrste.

Naš prostor je na Desplaines ob blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo. Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denarje.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES I NCLINTON STS.

Geo. Svetlecih

PRVI SALUN ONKRAJ MOSTA

Chicago Telephone 3688.

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

DOBRODOŠLI!

Garnsey, Wood & Lennox

ADVOKATL.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891.

JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

+ JOHNSONOV +

"BELLADONNA" OBLIŽ

REVMAZIČNI, NEMOSTI, BOLESTI + KOLIKI, BOLESTI + ČLENKI, NEVRAGIJA, PROTINU, OTROPLOSTI, MRČI, SLABOTNE KRŽI.

SLABOSTI + ČLENKI, RLOVNIH IN PSENIH BOLEZNIH, BRZANJU + ŽIVOTU, VSTJU OPESNI BRANJE, PRESAJANJU, BOLESTIH + LEVIH, BOLESTIH + KOLIKI, HUSB KASLU.

Navadna pomota.

Na tisoče ameriškega naroda trpi na črevesnih boleznih. Najnavadnejša je med njimi zabasanost z njenimi komplikacijami. Večina teh trpinov pa napravi isto pomoto, to je rabijo pilule in razna izčiščevalna zdravila, ne da bi poizvedovali, ali so ta zdravila nevarna ali ne. Vsako hudo izčiščevalno sredstvo, ki pušča telo slabotno ali pa vodi do navade stalnega zastrupljevanja, je nevarno. Ako trpite na zabasanost ali na kateri njenih posledic, rabite sredstvo, ki vam ne bo samo pomagalo ampak obenem tudi ojačilo vaše prebavne organe. Tako sredstvo je

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

Izdelano iz rudečega vina in zdravnih zelišč, ter ima namen, da odpomore pri:

- ZABASANOSTI,
- NJENIH POSLEDICAH,
- NEPREBAVI,
- NAPUHNJENOSTI,
- BOLEČINAH V DROBU,
- ŽELOČNIH BOLEZNIH,
- NERVOZNOŠTI,
- OSLABELOSTI.

Njegov učinek je zelo dober v boleznih, ki jih pouzroča zabasanost in njene komplikacije. Zaraditega naj bi se rabilo v prvih znakih nerednosti v prebavnih organih.

V VSEH LEKARNAH CENA \$1.00.

Ako vas mučijo revmatične ali nevralgice bolečine, poskušajte Trinerjev liniment. Dal vam bo hitro pomoč. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOS. TRINER

TRINER'S AMERICAN ELIXIR BITTER-WINE

AMERICAN ELIXIR OF BITTER WINE TRINERHOVO HOŘKÉ VÍNO

Manufactured by JOSEPH TRINER 799 S. Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

JOSEPH TRINER, IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljene ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerno. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

1740 COMMERCIAL AVE.

SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA

kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Konkord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

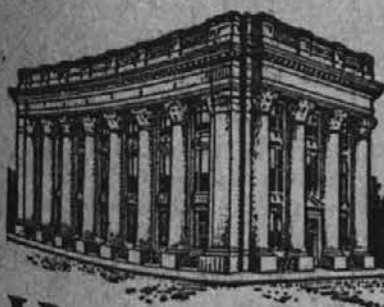
Conkord rudeče vino 60c galona

Catawba belo vino 80c galona

Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjših naročilih cena po dogovoru.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročila se pridrežati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmocnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav, Poštna Hranilnica in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložjen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najboljše sredstvo.

Cim več ga pijete tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krečilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača trvdka.

Joliet Slovinc Bottling Co.

Joliet, Ill

913 N. Scott St.

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

PONIŽANI IN RAZŽALJENI.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

šal iz Aljošinih lastnih ust. Med pripovedovanjem se je zaklinjal, da se za nobeno ceno ne oženi na denar. Toda Katarina Fedorovna je napravila nanj globok vtis in si osvojila njegovo srce. Od Aljoše sem bil tudi slisal, da se morda tudi oče sam oženi, četudi oporeka takšnim govoricam, da ne bi prezgodaj razdražil grofice. Povedal sem že, da je Aljoša zelo ljubil očeta, ponašal in hvalil se z njim in veroval vanj kakor v proroka.

"Saj tudi na, tvoja očarjujoča krasotica, ni grofovskega rodu!" je nadaljevala Ana Andrejevna, skrajno razdražena vsled moje pohvale bodoče neveste mladega kneza. "Nataša bi bila vse boljše partija zanj. To je zakupnikova hči, Nataša pa iz stare dvorjanske hiše, deklica veplemenitega rodu. Moj stari je včeraj — to sem vam pozabila povedati — odprl svojo skrinjico — tisto okovano, veste, in sedel v njej pred mano ter prebral naše stare listine. Jaz pletem nogavico, a ne gledam nanj; bojim se ga, ker je tako resen. Videč, da molčim, se razjezi in me sam pokliče in potem mi je ves večer razlagal našo rodoslovnico. Iz te sledi, da smo bili mi, Ihmenjevi, dvorjani že za časov Ivana Vasiljeviča Groznega, in da so bili moji predniki, Šumilovi, znani že v dobi Aleksija Mihajloviča; to sledi iz naših listin in stoji tudi v Karamzinovi zgodovini. Vidiš torej, dragi moj, da v tem oziru tudi nismo slabši od drugih. Ko mi je stari začel razlagati, sem brž razumela, kaj ima v mislih. Žali ga za vest, da Nataša prezirajo. Prednost pred nami so dali zgolj bogastvu. A naj ta razbojnik, Peter Aleksandrovič, skrbi za bogastvo; vsi vedo, da je trdosrčen, lakomen človek. Pravijo, da se je v Varšavi skrivaj zapisal med jezuite? Ali je to resnica?"

"To je neumna govorica," sem ji odgovoril, dasi je trdosrčnost te govorice nehoti vzbudila moje zanimanje. Toda vest o Nikolaju Sergejeviču, kako je prebiral svoje listine, je bila zanimiva. Prejšnje čase se nikdar ni hvalil s svojo rodoslovnico. "Vsi so malopridni okrutneži!" je nadaljevala Ana Andrejevna. "No, povej, kaj dela ona, globoca moja, ali tuguje in plače? Ah, čas je, da greš k nji! Matrnjona, Matrnjona! To je tolovajka, pa ne dekle! Ali je ni kdo žalil? Govori, Vanja!"

Kaj sem ji hotel odgovorjati? Starke je zaplakala. Vprašal sem jo, kaj je bilo tisto, kar mi je prej tudi še hotela praviti, da se ji je zlega zgodilo.

"Ah, duša, premalo je bilo gorja, še vedno ni vsa časa izpitla! Ne vem, dragi moj, ali se še spominjaš ali ne, da sem imela medaljonček s portretom Nataše v otroških letih, tak spominček, z zlato okovan; osem let ji je bilo takrat, angeljčku mojem. V stih časih še sva naročila ta portret pri slikarju, ki je potoval tam mimo; ti si pač že pozabil! Dober slikar je bil, naslikal jo je kot kupido. Take svetle laske je imela tistokrat, vse kodrast; naslikal jo je v tenki srajčki, da se telesce svetlika skozi njo; o, tako srčkana je, da se je ni moč nagledati. Privila sem slikarja, naj ji nariše še majhne perotice, a ni hotel. Po tistih naših nesrečah torej, sem vzela medaljonček iz skatle in si ga na traku obesila za vrat ter ga nosila poleg križa, boječa se, da ga ne bi moj mož zagledal. Saj je vendar tistokrat vse njene reči ukazal zmetati iz hiše in sežgati, da bi naju niti ne spominjalo nanjo. Jaz pa rada pogledam vsaj njeno podobo; nekaterikrat se razjočem, ko jo pogledam, in srce se oddahne, včasih pa jo poljubljam brez konca, kakor bi poljubljala njo samo, dajam ji nežna imena in tudi na noč jo vsakikrat prekrižam. Na glas se razgovarjam z njo, kadar sem sama, vprašujem jo karkoli in si mislim, da mi odgovarja, in jo vprašujem spet in spet. Oh, draga Vanja, to se niti povedati ne da. Vesela sem bila, da vsaj za medaljon ne ve in ga še ni zapazil; včeraj jutraj pa ga naenkrat ni, samo trak še binglja; brčkone se je pretrgal in sem medaljon izgubila. Kar presunilo me je. Začnem iskati, iščem in iščem, preiščem vse kotičke, — ni ga! Izginil je, pa ga ni! Kam naj bi bil izginil? Gotovo sem ga izgubila v postelji; vse sem prebrala, pa ga ni! Ako se je odrgal in kam padel, je res, da ga je morda kdo našel, a kdo ga hoče najti razven njega ali Matrnjone? In Matrnjona niti ni mislila, ona mi je vdana z svojo dušo... Matrnjona, ali bo knaluj kaj s samovarjem? — No, si mislim, ako ga najde on, kaj bo takrat? Sedim in tugujem, plakam in plakam, ne morem se braniti solz. Nikolaj Sergejevič pa je vedno prijaznejši in prijaznejši z mano; žalosten postaja, kadar me gleda, kakor bi vedel, kaj objokujem, in me pomiluje. In zato si mislim: kako more vedeti? Ali ni napoved v resnici našel medaljona in ga vrgel na ulico? Njegovo srce je tega zmožno; zavrgel ga je in zdaj sam žaluje, kesa se, da ga je zavrgel. Z Matrnjono sva že šle iskat pod okno, a nisva ničesar našli. Kakor bi bil v vodo padel! Vso noč sem prejojkala; nočoj se privikar zvečer nisem prekrjala. O, to ne princuje sreče, ne Ivan Petrovič, to ne pomeni dobrega; že drugi dan plakam, ne da bi se mi bile oči posušile. Vas, golobček sem čakala kakor angelja božjega, da si vsaj dušo olajšam..."

In starke je bridko zaplakala. "Ah, res, pozabila sem vam povedati,"

ji je izpregovorila naenkrat, razveselivša se, da se je spomnila, "ali vam je že kaj povedal o siročici?"

"Da, Ana Andrejevna, pravil mi je, da sta se vidva oba dogovorila in sklenila vzeti rečno deklico, siročico, k sebi za svojo. Ali je to resnica?"

"Niti mislila nisem na to, prijatelj moj, niti mislila nisem! Sploh ne maram za nobeno siročico! Spominjala bi me najine bridke usode, najine nesreče. Razven Nataše ne maram nikogar. Ona je bila moja hči, ona to tudi ostane. A kaj pomeni to, dragi, da si je smislil siročico. Kaj meniš, Ivan Petrovič? Meni v utehi morebiti, ko vidi moje solze, ali zato, da bi lastno hčer popolnoma izrinil iz spomina in se navezal na tujega otroka? Kaj vam je na poti govoril o meni? Kakšen se vam je zdel, — ali strog in srdit? Psi! Že gre! Pozneje mi povede do kraja, prijatelj!... Ne pozabite jutri, da pridete..."

TRINAJSTO POGAVJE.

Starac je stopil v sobo. Pogledal naju je z radovednostjo in nekako sramežljivo ter se podal k mizi.

"Kaj je s samovarjem?" je vprašal. "Ali ga še nista imele časa pripraviti?" "Ga že nese, dušica, saj ga že nese; vidiš tukaj je zdaj," je izpregovorila Ana Andrejevna in obrnila svojo skrb na samovar.

"Kakor hitro je Matrnjona zagledala Nikolaja Sergejeviča, se je takoj prikazala s samovarjem, kakor da je našla čakala njegovega prihoda. Bila je stara, izkušena in vdana služabnica, toda najsvobojnejša upornica med vsemi deklemi na svetu, ženska silno trdovratnega značaja. Nikolaja Sergejeviča se je bala in držala v njegovi navzočnosti jezik za zobmi; zato pa je v polni meri odškodovala pri Ani Andrejevni, rečala nadnjno pri vsakem koraku in kazala očitno prizadevanje za nadvlado nad svojo gospo, dasiravno je obenem iz telega srca ljubila njo in Natašo. To Matrnjono sem poznal še v Ihmenjevki.

"Hm!... Neprijetno je, ako si premočen in ti niti čaja nočejo pripraviti," je godel starac poluglasno.

Ana Andrejevna mi je takoj namignila nanj.

On ni mogel trpeti teh tajnostnih pomigavanj in dasi je v tisti hip trudil, da ne bi pogledal na naju, vendar se je videlo na njegovem obrazu, da je Ana Andrejevna ravnokar namignila nanj in da se on tega popolnoma zaveda.

"Po opravkih sem hodil, Vanja," je izpregovoril naenkrat. "Smolo imam; ali sem ti že povedal. Popolnoma me obsojajo. Vidiš, dokazov ni, potrebnih listin ni in podatki se dozdevajo nepravilni... Hm!..."

Govoril je o svoji pravdi s knezom; ta pravda se je še vedno vlekla, a je obetala Nikolaju Sergejeviču zelo slabe uspehe. Molčal sem, ker mu nisem vedel česa odgovoriti. Sumljivo me je pogledal.

"A kaj!" se je oglašil nenačoma, liki razdražen od tega molčanja, "čim prej, tem boljše. Podlosti mi ne dokažejo, ako tudi sklenejo, da moram plačati. Z menoj je moja čista vest; naj sodijo kakor hočejo! Star je vsaj končana, rešen bom morečega bremena... Vse popustim in pojdem v Sibirijo."

"Za Boga, po kaj pa tja? Čemu pa v tako daljavo!" je nehoti izpregovorila Ana Andrejevna.

"Čemu pa si tukaj blizu?" je osorno vprašal on in zdelo se je, da je vesel svojega ugovora.

"Eh, vseeno... ljudem..." je izpregovorila Ana Andrejevna in se žalostno ozrla vame.

"Kakšnim ljudem!" je vzkliknil on in obrnil svoj plamenič pogled od mene do nje in nazaj. "Roparjem, obrekovavcem in izdajavcem! Takšnih je povsod dovolj; ne boj se, tudi v Sibiriji jih najdeva. Če pa nočeš iti z mano, pa ostani tukaj, kakor ti je drago; silil te ne bom."

"Očka, Nikolaj Sergejevič! Kje naj ostanem brez tebe?" je viknila uboga Ana Andrejevna. "Saj vendar razven tebe pod milim Bogom nimam nik..."

Pretrgala je besedo, umolknila in obrnila svoje preplášeno oko k meni, kakor bi me prosila pomoči in obrambe. Starac je bil razdražen, zadiral se je ob vsaki priliki; ni mu bilo mogoče ugovarjati.

"Pomirite se, Ana Andrejevna," sem izpregovoril jaz, "v Sibiriji nikakor ni tako slabo, kot se zdi. Ako se zgodi nesreča, da vam bo treba prodati Ihmenjevko, je namen Nikolaja Sergejeviča celo jako dober, kajti v Sibiriji lahko dobi primerno zasebno službo, in potem..."

"Vsi ti govoriš pametno, Vanja. Tudi jaz sem tega mnenja. Vse pustim in pojdem."

"Tega vendar nisem pričakovala!" je vzkliknila Ana Andrejevna in tlesnila z rokami. "Tudi ti, Vanja! Tega nisem pričakovala od tebe, Ivan Petrovič... Ko smo ti vendar izkazovali zgolj ljubezen, a zdaj..."

"Hahahah! Česa pa si pričakovala? Kako pa hočemo živeti, te pomislil! Denar je porabljen; zdaj trosimo poslednje beliče! Menda ne boš zahtevala, da grem k nezu Petru Aleksandroviču in ga prosim odpusčenja?"

Ko je začela knezovo ime, je starca od strahu strepetala. Čajna žličica v njeni roki je zvonko zarožljala ob časi.

"No, zares," je nadaljeval Ihmenjev, razvzemajoč sam sebe z ljubnim, trdovratnim veseljem, "kaj meniš, Vanja, kaj ne, da bo treba iti? Čemu bi se se-

lili v Sibirijo? Rajši se jutri oblečem, počemem in obrijem, Ana Andrejevna mi pripravim novo srajco — zakaj k taki osebi se ne hodi drugače — in mi kupi nove rokavice, da v ničemer ne zagrešim proti fini šegi. In potem pojdem k njegovi svetlosti: Očka, vaša svetlost, krmitelj naš, vi naš rodnj oče! Odpustite in usmilit se, dajte mi košek kruha; ženo imam in majhne otroke!... Kaj ne, Ana Andrejevna? To zahtevaš?"

"Duša draga — ničesar ne zahtevam! Kar tako po neumnem sem rekla; oprosti, če sem te s tim razdražila, samo ne kriči," je odgovorila ona in boljinbolj drhtela od strahu.

Prepričan sem, da je orala bolest po njegovi duši, ko je takrat gledal solze in strah svoje uboge žene, prepričan sem, da je bilo njemu še mnogo huje, nego nji; toda ni se mogel vzdržati. Tako se tuntam godi pri najboljših a slaboživečih ljudeh, ki se navzlic vsaj svoji dobroti razvzemajo tako zelo, da jim je njih lastni srd in lastno gorje v naslado, hoteč se izgovoriti za vsako ceno, tudi če žalijo drugega, nedolžnega in po navadi njim samim najbližjega človeka. Ženska naprimer ima včasih potrebo, da se čuti nesrečno in žaljeno, čeprav ni niti žalitve niti nesreče. Mnogo moških je, ki so v tem slučaju podobni ženskam, in celo nikakor ne slabih moških, v katerih je jako malo ženske naravi. Starac je čutil potrebo prepričati daš mu je ta potreba delala bolečine.

Spominjam se, da mi je takrat šnila po glavi misel, če ni morebiti ravnokar opravil kakšno takšno pot, kakršne se je nadejala Ana Andrejevna. Kdo ve, če ga ni Bog nadahnal, da se je namenil k Nataši, a si je med pojo premislil, ali se ni kaj obneslo in se mu je izpremenil namen — kakor se je moralo zgoditi — in zdaj se je vrnil domov, razsrjen in ponižan, sramujoč se svojih nedavnih želja in čustev in išoč nekoga, da razsuje nad njim svoje srce zaradi lastne slabosti, ter si izbirajoče ravnost tiste, o katerih je najbolj sumil, da so takšnih misli in čustev. V želji, da hčeri oprosti, si je morda pred vsem predstavljal blaženost in veselje Ane Andrejevne, a zdaj ko se je ponesrečilo, je morala sevda ona prva trpti za to.

Toda pogled nanjo, ki je vsa potra trepetala od strahu pred njim, je ganil. Kakor bi se bil zasramoval svoje jeze, se je za trenotek ukrotil. Vsi smo molčali in jaz sem se ga izogibal z očmi. Toda dobra minuta ni trajala dolgo. Razsuti se je moral na vsak način, pa naj še s takšnim izbruhom ali celo s prokletstvom.

(Dalje prih.)

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC
JAVNI NOTAR

1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704

Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich
Dentist :: Zobozdravnik

Joliet National Bank Building
4th Floor, Room 405.
JOLIET, :: ILLINOIS.

E. H. STEPANOVICH
edini hrvatsko-slovenski pogrebnič,

9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
Tel. S. Chicago 1423.
Rent. tel. S. Chicago 1606.

Ambulanci in kočije, ter avtomobil za vsako prigodo in vreme.

CHARLES D. DIBELL
ADVOKAT—LAWYER

Soba 503 Woodruff Bldg., Joliet
CHICAGO PHONE 245-

Kadar imate kaj opraviti s sodnijo obrnite se k meni.

Govorimo slovenski jezik.
Kolektujem in tirjam vsako vrstno dolgov. Ali pa se oglašite pri

M. J. TERDICH, 1106 Chicago St.

Samo pri uzeni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brk in bradec; za revmatizem kosti ali treganje z nogah, rokah in križu, za rane, upekljne, bube, ture in kraste, itd. Kateri bi rabili moja zdravila brez uspeha, grantiram \$300. Pišite takoj po omenit. "Koledar" in šegna knjiga od 50 strani vredna 5 dolarjev za vsakega 1 \$ 50 prebere. Pošljite 6 centov v markah, kakar vam pošljem Koledar in knjizico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akri ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akri zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliki korist na stara leta. Blizo polične železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,

Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK
IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCIK,
klerk in tolmač.

317 Jefeerson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

W. C. MOONEY

PRAVNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro zganje in tržim najboljša smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK
ADVOKAT

V So. Chicago, Ill.:
Soba 218—9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Psojate denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst.

Surety Bonds.

Steam Ship Agent.

Both Phones 500.

ZA

PISMENI PAPIR,

KUVERTE,

NAKAZNICE,

BOLNIŠKE LISTE

IN PRAVILA

v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglasite se knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:

Amerikanski Slovenec

JOLIET, :: ILLINOIS.

DELO JAMČIMO.

Zločin.

V ručnici spisal A. P. Čehov.
Prestavil Ferjan.

"Kdo je tu?"

Nikakoga odgovora. Čuvaj ne vidi ničesar, vendar sliši jasno med bučanjem vetra in šumenjem dreveja, da gre nekdo pred njim po aleji. Marčeva noč, oblačna in temna, je zavila zemljo in čuvaju se zdi, kot bi se zemlja, nebo in on sam s svojimi mislimi spojili v nekaj neizrečno velikega, neprodirnega temnega. Iti more le s pomočjo tipanja.

"Kdo je tu?" vpraša čuvaj zopet, in zazdi se mu, da sliši šepetanje in zdržano smejanje. "Kdo je tu?"

"Jaz, očka..." odgovori starikov glas.

"Da, toda kdo si?"

"Jaz... neki mimoidoči človek."

"Kakšen mimoidoči?" zakliče čuvaj jezno, hoteč na tak način maskirati svojo bojaznjo. "Sam vrag te nosi tukaj. Ponoči se vlačiš, satan, po pokopališču!"

"Ali je tukaj pokopališče?"

"I kaj pač neki? Seveda, pokopališče! Ali ne vidiš?"

"O-ho-ho-hh... Nebeška Kraljica!" je bil čuti glas starega moža. "Ničesar ne vidim, očka, ničesar... poglej vendar, kakšna tema, tema! Temno je, ta tema, očka! O-ha-ha-hh..."

"Da, toda kdo si?"

"Jaz, romar, očka, človek, ki roma!"

"Pravi hudiči, taki ponočnjaki... Da, to so romarji! Pijanci..." mrmra čuvaj, ki so ga pomirile besede in vzdihanje potnikov. — "Z vami samsko govorim. Cel dan pijejo taki ljudje, zvečer jih gonijo okrog hudobni duhovi. Toda zdi se mi, da nisi tu sam, da sta dva, trije..."

"Sam sem, očka, sam. Čisto sam. O-ho-ho-hh, naši grehi..."

Čuvaj se zadene ob moža in obstoji. "Kako si pa prišel sem?" ga vpraša.

"Zašel sem, ljubi mož. Šel sem v Mitrijevski mlin in sem zašel."

"Heja! Ali je tu pot v Mitrijevski mlin? Neumna glava! Kdor hoče priti v Mitrijevski mlin, mora iti bolj na levo, iz mesta po glavni vozni cesti. Šel si dobre tri vrste preveč. Mislim, da si pogledal v mestu nekoliko preveč v kozarec!"

"Grešil sem, očka, grešil sem. Resnično, bilo je tako, nočem greha zamolčati. Kako pa naj grem dalje?"

"Pojdí vedno naravnost, naravnost po tem prostoru, dokler ne prideš do ograjenega prostora, tam pa se obrni takoj na levo in pojdi skozi ves cerkven dvor do vratice. Odpri jih in pojdi z Bogom. Pazi samo, da ne padaš v rov. Tam za cerkvijo pojdi po polju, po polju, po polju, dokler ne prideš do glavne vozne ceste."

"Bog ti naj zdravi, očka. Nebeška Kraljica naj te varuje in naj ti bo milostna. Toda ti bi me mogel spremiti, ljubi mož! Bodi tako dober, spremljaj me do vrata!"

"No, nimam časa! Pojdi sam!"

"Bodi milostljiv, pri Bogu bom molil zate. Ničesar ne vidim, tema je kot v rogu, ne vidim niti roke pred očmi. Ta tema, ta tema! Spremljaj me, prijatelj!"

"Da imam pač čas ukvarjati se s spremljevanjem. Če bi hotel ustreči vsakemu, bi bilo večno spremljevanje vendar preveč."

"Za božjo voljo, spremljaj me! Ne vidim ničesar, in se bojim iti sam po pokopališču. Strašno je, strašno, zelo se bojim, dragi mož."

"Da sem te moral dobiti," vzdihne čuvaj. — "No, dobro, pojdi!"

Čuvaj in potnik odideta. Gresta tesno skupaj, rama pri rami, in molčita. Mokri, silni veter jima brije naravnost v obraz in nevidna drevesa stresajo šumče in škripajoče velike rosne kaplje doli na tla. Vsa aleja je pokrita z umazanimi lužami.

"Ene stvari ne morem umeti," reče čuvaj po daljšem molku. — "kako si prišel sem? Vrata so vendar zaprta. Ali si skočil čez plot, kaj? Če si skočil čez plot, potem je to za starega moža — zadnja stvar!"

"Ne vem, očka, ne vem. Kako sem prišel sem, sam ne vem. Gotovo se je igral z menoj sam vrag. Božja kazen je. Resnično, vragova igra, satan me je zapeljal. Ti pa, očka, ti si gotovo čuvaj?"

"Čuvaj sem."

"Ali si edini čuvaj pokopališča?"

Vetrova moč je bila tako velika, da sta oba obstala nekaj minut. Ko čuvaj opazi, da veter ne pihva več tako močno, odgovori:

"Trije smo, eden leži vsled mrzlice, drugi pa spi. Menjava se."

"Tako, tako, bratec, tako. Kakšen vihar je, kakšen vihar! Gotovo ga slišijo tudi drugi mrtvi! Tuli kot ljuta zver... Oh, ho, oh..."

"Odkod pa prihajaš?"

"Od daleč. Od daleč sem, iz Vologde. Roman v sveta mesta in molim za dobre ljudi. Gospod, reši nas in usmili se nas!"

Čuvaj nekoliko postoji, da bi si prilagal ljubo pipico. Stopi za potnikov hrbet in porabi nekaj žveplenk. Plamenček prve žveplenke razsvetli za trenutek desni kos aleje, beli spomenik z angeljem in temen križ; plamenček druge žveplenke, ki je svetlo vsplamtela in ugasmila v viharju, je kot blisk osvetila levo stran in iz teme se je pokazal vogal neke mreže; tretja žveplenka razsvetli na desno in levo

beli spomenik, temni križ in mrežo, ki obdaja grob nekega otroka.

"Spijo dragi mrtvi, preljubi!" mrmra potnik in glasno vzdihne. "Spijo bogati in revni, pametni in neumni, dobri in hudobni, Vsi so enaki. In spali bodo, dokler jih ne pokliče tromba k zadnji sodbi. Bog jih pripelji v svoj raj in jim podeli večni mir."

"Sedaj hodimo tukaj, a prišel bo čas, ko bomo tudi mi počivali," pravi čuvaj.

"Tako je, tako je. Vsi, vsi bomo počivali. Ni človeka, ki bi ne umrl. Oh, oh, oh. Naša dela so hudobna, naše misli zvite! O grehi, grehi! O moja nenasitna duša, moje uživanja željno telo! Razželj sem Gospoda in ne bom našel rešitve niti na tem, niti na onem svetu. Pogreznjen sem v grehih kot črv v zemlji."

"Da, a umreti moramo."

"To je ravno, da moramo."

"Romarju je veliko lažje umreti, kot nam," pravi čuvaj.

"Romarji so tudi različne vrste. So pravi romarji, ki so Bogu všeč in pazijo na svojo dušo, in so drugi, ki blodijo ponoči le po pokopališčih, da pripravljajo veselje satanu... Da! Marsikateri romar ti da tak udarec s kolom po glavi, da izpusti dušo, če ima le veselje."

"Zakaj govoriš take besede?"

"Samo tako... No, glej, tu so, kot se mi zdi, vrtarica. Da, so! Odpri jih, dragi!"

Čuvaj odpre tipajoče vrata, pelje potnika ven za roko in reče:

"Tu je konec pokopališča. Sedaj pa pojdi po polju, kar po polju, dokler ne prideš na cesto. Toda tukaj je takoj jarek za mejo, ne pade... Kakor hitro pa prideš na veliko cesto, se obrni na desno in pojdi tako do mlina..."

"Oh, oh, oh..." vzdihuje potnik, ko je molčal nekaj časa. "Mislim pa, da nimam sedaj nobenega vzroka več, iti v Mitrijevski mlin... Kateremu vragu na ljubo naj pa grem tja? Bom rajte tukaj, prijatelj, pri tebi stal..."

"Zakaj hočeš tukaj stati?"

"No, tako... V tvoji družbi je veselje..."

"No, lepo šalo si si izmislil! Romar si, pa vidim, da se tudi rad šališ..."

"Gotovo, rad!" reče potnik in se odušno zasmije. — "Oh, moj ljubi, moj ljubi! Pač se boš dolgo spominjal mene, romarja!"

"Zakaj se te naj spominjam?"

"Da, tako... Saj sem te izvrstno nagljal... Ali sem romar? Saj nisem romar..."

"Kdo pa si vendar?"

"Mrtev... Ravnokar sem stopil iz krste... Ali se spominjaš ključarja Gubareva, ki se je nedavno obesil? Jaz sem isti Gubarev..."

"Izmišljuj si dalje!"

Čuvaj mu ne verjame, vendar pa čuti na celem telesu tako težak in mrzel strah, da zapusti svojo mesto in prične iskati vrata...

"Stoj, kam hočeš iti?" reče potnik in ga prime za roko. — "Oh, oh... poglej, kakšen si! Ali me hočeš pustiti samega?"

"Izpusti me!" kriči čuvaj in se trudi, da bi si oprostil roko.

"Stoj! Če ti ukazem stati, stoj! Ne poskušaj, iztrgati se, peš! Če hočeš ostati pri življenju, stoj mirno in molči, kolikor časa zahtevam... Ni mam veselja, prelivati krvi, sicer bi bil ti že davno izdihnil, pripristil... Stoj!"

Čuvajeva kolena se šibijo. V strahu zapre oči in se stisne k plotu, trepetajoč na vsem telesu. Rad bi zakrlicel, toda dobro ve, da ne bo dosegel krik hiše... Približno tri minute minevo v molčanju.

"Prvi je mrzlicen, drugi spi, tretji pa spremlja potnika," mrmra romar. "Izvrstni čuvaji so, zaslužijo svojo plačo! Ne, brat, tatovi so bili vedno hitrejši kot čuvaji! Stoj, stoj ne gani se." V molčanju premine petnajst minut. Nenadoma je čuti med vetrom žvižg.

"Tako, sedaj pojdi," pravi potnik in spusti roko. "Pojdi in zahvali Boga, da si ostal živ..."

Tudi potnik zažvižga, zbeži od vratice, in čuti je, kako skoči čez jarek. Sluteč nekaj hudega in še vedno trepetajoč od strahu, odpre čuvaj neodločno vrata in beži z zaprtimi očmi nazaj. Na ovinku pota velikega drevoreda zasliši hitre korake, in nekdo ga vpraša s sikajočim glasom: "Ali si ti, Timofej? Kje je pa Mitjka?"

Ko je pretekel ves veliki drevored, zapazi v temi majhno, motno luč. Čim bližje prihaja proti luči, tem malosrenejši je, tem bolj sluti nekaj hudega. "Luč je najbrže v cerkvi," si misli. "Kako more biti tamkaj? Reši, usmili se nas, nebeška Kraljica! Da, tako je!"

Eno minuto dolgo stoji čuvaj ob razbitem oknu in gleda strahoma na oltar. Mala voščena sveča, katero so pozabili tatovi ugasniti, trepetava vsled viharja, ki pihva skozi okno, in razsvetljuje z motnimi, rdečimi žarki okoli ležeča masna oblačila, prevrnjeno malo omarico in neštevilne sledove nog pri oltarju in na oltarni mizi. Se nekaj časa mine, in med tulečim vetrom se oglašijo hitri, neenakomerni udarci zvona čez pokopališče...

pot, in v nedeljo boste imeli svojega sinčka doma! — Servus!

Pismo očetovo sinu dijaku.

Ljubi sin! Pišem ti: Jaz sem osel; ker bi, ako bi ti pisal: Ti si osel, tudi ti braj! Ti si osel in bi mislil, da sem jaz osel. Ako ti pa pišem: Jaz sem osel, boš potemtaka tudi ti braj! Jaz sem osel, pa boš vedel, da si ti osel. — Tvoj oče Bedakovič.

Še nekaj drugih pisem.

Sin piše očetu: "Ljubi oče! Noč in dan se moram učiti, zatoj ne utegnem mnogo pisati. Prosim, pošljite mi 20 kron, drugič vam pišem več — Vaš sin Modrijan, mlajši."

Oče odpisuje sinu: "Ljubi sin! Tudi jaz ne utegnem pisati mnogo; pošljam ti 4 krone, drugič menj! — Tvoj oče Modrijan, starejši."

Izkušnja ga je zmordila.

Zdravnik: "Tonček, pokaži mi jezik." Tonček: "O, tega pa že ne. Včeraj sem v šoli pokazal jezik gospodu učitelju, pa mi je še danes žal."

Vsak po svojem.

Kmet je ležal na smrtni postelji. Ko čuti, da se mu bliža konec, pokliče sina in mu reče: "Jaka, stopi, stopi po gospoda, da se ne bom pekel v peklju, ker sem prislepil njivo pri kozolci!"

Sin pa odgovori: "I kaj bi? Saj ne bo tako hudo! Nekoliko se boste pekli, nekoliko potrpeli — njiva pa le ostane pri hiši!"

MA LI OGLASI.

SPREJME SE DVE UČITELJICI večji slovenščine in angleščine za katoliško župnijsko šolo v mestu s 60 tisoč prebivalci. Ponudbe pod šifro F. S. M. na uredništvo lista "A. S." 69t4

V NAJEM SE TAKOJ ODDA STANOVANJE s šestimi sobami, z vsemi potrebnimi napravami, kakor napeljava elektrike, vode itd. Anton Nemanich, lastnik, 1000 N. Chicago street, Joliet, Ill

POZORI POZORI

SPOMLADNE IN LETNE OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejših klobukov in kap vseh velikosti.

Posrebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odstotke vredne znamke ali pa register tikete izvzemši na oblekah delanih po meri.

Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovanska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič
1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Čuden stavek.

Prav tisti profesor je imel tudi navado, da je poklical vedno po več dijakov skupaj, da so morali iti pred prvo klopo, kjer jih je izpraševal. Nekdaj pa so bili v njegovem razredu dijaki, izmed katerih se je jeden pisal Pajek, jeden katerih se je jeden pisal Pajek, jeden Muha, jeden Zaletel, jeden pa Proklet. Kadar je hotel profesor te poklicati, rekel je le: "Proklet Pajek se je v Muho Zaletel!"

Koliko je vredna matematika.

Dijak gre z očetom iz mesta domov. Blizu ceste se pase velika čreda goveje živine. Oče reče sinu: "Ker si se že toliko učil, povej mi, koliko glav živine se pase tam-le?" Sin pogleda živino ter odgovori: "64 glav!" Gresta in vprašata pastirja. Pastir odgovori, da jih je res 64 glav. Oče vpraša ves začuden sina, kako je prečel živino tako hitro. Dijak pravi: "Seštel sem noge ter razdelil to število s štirimi!" Oče zmaje z glavo ter pravi: "Vidim, da se nisi zastoj učil matematike!"

Pismo dijakovo očetu.

Ljubi oče! Danes v ponedeljek vam pišem; jutri v torek oddam pismo na pošto; v sredo prejmete pismo; v četrtek mi odpisate, in če v petek ne dobim nič denarja, pojdem v soboto na

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaborj (12 steklenic) za\$18.50
Kranjski Slivovec, zaborj (12 steklenic) za\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaborj (12 steklenic) za.....\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaborj (12 steklenic) za\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaborj (12 stekl.) za \$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaborj (12 stekl.) za \$10.00
Cognac Brandy, zaborj (12 steklenic) za\$9.00
Hollaand Gin, zaborj (15 steklenic) za\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaborj (12 steklenic) za\$6.00
Californijsko Vino, zaborj (25 steklenic) za\$7.00
Californijsko Vino, zaborj (25 steklenic) za\$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po.....75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENIČAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firmežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obsejanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. JOLIET, ILL.
120 Jefferson St. N. W. telefon 556

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cenę in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naši mesnici in groceryji na vogalu Broadway and Granite Street.
Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1114

W. H. KEEGAN
POGREBNIK.

Slovenzi v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebniha se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljene — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise
200 Jackson Street JOLIET, ILL.
gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.
Sobe v najem in Lunch Room.
Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1114

Naročite zaborj steklenic novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company
Oba telefona 405,
S. Bluff St., Joliet, Ill.

